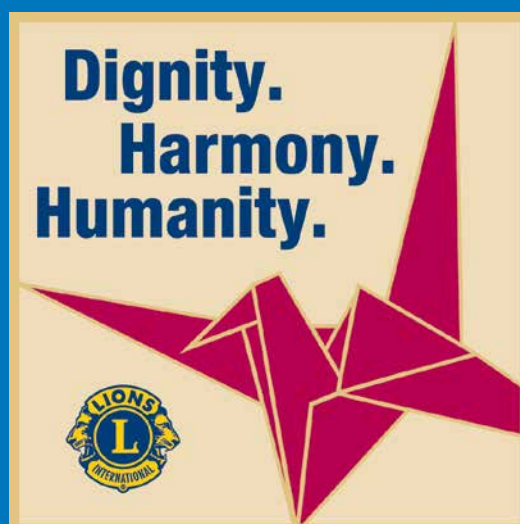

Julkaisija: SUOMEN LIONS-LIITON 107 E PIIRI • 1 / 2015

PIIRI LEIJONA

Ola Tuominen on Pukija, tähdelle omistautunut mies. Heikki Kinnunen on Tähti, itselleen omistautunut näyttelijä.

PUKIJA

Ronald Harwoodin hauska ja riipaiseva traaginen komedia ystävydestä, iloista, peloista, unelmista ja omistautumisesta.

Ohjaus Mikko Viherjuuri

Esitykset 24.9.-18.12.2015
ja 17.2.-10.4.2016.

"Pukija on todellista näyttelijäntyön juhlaa"
Tamperelainen, Katariina Fleming

Sanna Tuija Heikki Ola Linda Esko Panu
MAJANLAHTI VUOLLE KINNUNEN TUOMINEN SILVONEN RAIPIA RAIPIA

TAMPEREEN KOMEDIEATTERI | www.komEDIATEATTERI.fi
puh. 0207 288 388 | Lapintie 3 a, 33100 Tampere **lippu.fi**

Puh. hinta 8,35 snt/puh+7,02 snt/min, matkapuhelimesta 8,35 snt/puh+17,17 snt/min. Liput alk. 32 €/36 €/38 €.

Lavalla aimo annos karismaa ja kokemusta!

**ARS-säätiön
ADRESSIT**
oikea tapa
muistaa

Waltikassa

Osallistujat:	E-piirin Lionsit ystävineen
Aika:	31.12.2015
Paikka:	Waltikka, Valkeakoski
Buffet:	Waltikka-illallinen, jälkiruokana kahvi/tee täytekakku
Juomat:	2 lasillista (12 cl) viiniä
Hinta:	65 €
Orkesteri:	Juhani Fredrikson
Huonetarjous:	37,50 €/vrk/hlö kahden hengen huoneessa 70 €/vrk yhden hengen huone

RANTAHOTELLI
WALTIKKA
VALKEAKOSKELLA

**Ilmoittautuminen ja lisäohjeet
E-piirin sivulta
17.12.-15 mennessä.**

SISÄLLYSLUETTELO

IPDG:n ajatuksia	4
Piirikuvernöörin pallilta	8
Apian konsertti	12
LC-Lassinlinna 25 vuotta	14
LC-Ruovesi nimesi	20
Nuorisovaihtoa Turkissa	23
Hautatervaa Virroilla	26
Elämyksiä Ahvenanmaalla	30
Punainen Sulka	37
Parkkiskirppis	41
LC-Pirkkala 50-vuotta	42
Monta tapaa tehdä hyvää	46
LC-Urjala Linnattaret	48

*Piiri Leijona kiittää
juttujen ja kuvien lähettäjiä,
ja toivottaa Hyvää Joulua sekä
Onnellista Uutta Vuotta*

Kansikuva:
Heli Rahkonen

Taitto:
Markku Silvennoinen
Oriveden Kirjapaino
www.orivedenkirjapaino.fi

Julkaisija:
Suomen Lions-liiton
107 E-piiri

Painos: 4000 kpl

Jakelu:
E-piirin leijonat + kirjastot

Päätoimittaja:
Eija Murtola
LC Tampere/Kanjoni
Puh: 0400 196 761
e-mail: eija.murtola@lions.fi

Sivunvalmistus ja paino:
Oriveden Kirjapaino
Pentti Koskinen
e-mail: pentti.koskinen@orivedenkirjapaino.fi
Fax: 03 - 358 9535
Puh: 050 - 553 6895

IPDG:n (Edellisen piirikuvernöörin) ajatuksia kaudesta 2014-2015

Kausi on vaihtunut - Se on siinä! Näin kai voi viimeisen virallisen kirjoituksen aloittaa. Jälkikäteen tarkastellen voi ottaa monenlaista näkökulmaa kauteen – mitkä ovat minun näkökulmani?

Paras oppi piirikuvernööri-kaudesta

Piirikuvernööri toimii piirihallituksen puheenjohtajana. Hänellä on viimeisin tieto Lions-toiminnasta ja sen suunnittelusta kehittämisestä. Hänen näkemyksensä ja ajankohtainen koulutuksensa yhteisen tavoitteen saamiseen ohjaavat hänen toimintaansa. Miten minä koen roolini edellisenä piirikuvernöörinä? Parhaiten toimin, kun voin antaa edellisen kauden tuoreen näkemyksen piirikuvernöörin päätöksen tekoon – erityisesti sitä kysyttäessä. Tärkeänä pidän, että en kuitenkaan yritä pitää edellisen kauden kokemuksia ja näkemyksiä ainoana oikeina tälle uudelle kaudelle soveltuvina. Enhän tiedä juuri mitään tämän kauden koulutuksista ja mahdollisista uusista tavoitteista, jotka ohjaavat piirikuvernöörin toimintaa. Myönnän kyllä, että ns. viimeinen tieto saattaa tuoda toimintaan tempoilua – mutta näillä mennään. Yksistään piirikuvernöörin vaihtuminen vuosittain voi tuoda toimintaan hyvinkin erilaisia näkemyksiä ja myös uusia toimintamalleja.

Aika kuljettaa

Kausi 2014 – 2015 lähti alkuun kuin ryöpsähtämällä. Vain etukäteissuunnitelmat mahdollistivat toiminnan hyvän käyntiin lähdön. Lukuja voisi kertoa paljonkin, mutta toimintaa parhaiten kuvaa

jatkuvuus – ainakin sen yritys. Tätä kirjoittaessani lokakuussa on omasta piirikuvernööri-kaudestani kulunut jo melkein neljä kuukautta. Uudet haasteen oman klubin rahastonhoitajana ja LC Pirkkala Pirkattarien opaslionina ovat palauttaneet ajatuksen siihen päiväkohtaiseen Lions-toimintaan, joka kantaa toimintaa eteenpäin. Ja onhan toki vielä ”pakollisia” piirihallitustehtäviä ja – kokouksiakin jäljellä. Mutta mitä voisi kirjoittaa piirikuvernööri-kaudesta? Pitäisikö kertoa numeroina kauden ”askeleet” vai avata sydämensä blankolle paperille ja sitten ”tonkia” kulloisiakin tunteuksia. Ehkäpä hieman molempia yrittämättä kyllästyttää lukijoita asioilla, joiden yksityiskohtainen avaaminen on tapahtunut jo muissa yhteyksissä.

Siis hieman numerotarkastelua

Mielestäni Lions-kausi pitäisi rakentaa selkeään kesäloma-kauteen ja aktiiviseen Lions-kauteen. Miksikö? Olen vahvasti asioihin paneutuvaa tyyppiä ja haluan erottaa loma-ajan täysin ja siis paneutua myös juuri lomaan! No, saattaahan siellä välissä aina olla jokin yksittäinen klubin Lions-tapahtuma – hyvän asian tekeminen lomalla ei katkaise hyvää lomaa. Lopulta voin myös kertoa, että piirikuvernööri-kauden ainut lomaviikko, jolla en edes ajatellut vakavasti Lions-asioita, oli Torontossa koulutuksen

ja Convention jälkeen. Olen huomannut antavani kaikenlaista tarvittavaa apua aina tarvittaessa, eikä tuo katso tietenkään loma-aikoja. Mutta ne numerot. Laskiesani 9 kuukauden Lions-ajan arkipäivät tulin siihen tulokseen, että olin lähes joka arkipäivä Lions-toiminnassa jotenkin mukana. Useamman kokouksen osuessa joskus samalla päivälle vapautti muutaman päivän kokousvapaaksi. Taidan jättää tarkemmat luvut toimintakertomukseen. Kokousten jälkeiset illat olivat tehokasta suunnittelu-aikaa minulle. Kevättä kohti edettäessä huomasin valmistautumisen seuraavaan tilaisuuteen vievän aina vain pienemmän ajan – ihminen on kehittynyt ”eläin” näin sen sanoisin, vai ajoin ko ymmärtää Lions-yhtälöä paremmin?

Syksy kului suunniteltujen kokousten ja klubivierailujen ketjussa ja silloin syksyllä kuvittelin kevään olevan keveämpi. Toisin kävi. Keväällä pääpaino muodostui naisklubin perustamiseen Pirkkalaan ja toisaalta tilanteen seuraamiseen ja tarvittavaan toiminnan kehittämisen kannustamiseen. Oliko se rasaskaampi jakso, tuskin, mutta vahvasti erilainen kuitenkin. Kukin päivä piti ottaa vastaan sellaisena kuin se tuli vastaan.

Klubin jäsenet ovat tärkeimmät päättäjät Lions-toiminnassa. Kauden onnistuneet tapahtumat keskittyivät aina jotenkin klubeihin ja klubien jäseniin. Klubivierailut antoivat tuntumaa klubien Lions-toiminnasta. Kaikilla on sama päämäärä ja jokainen pyrkii siihen omalla ta-

vallaan. Ja se on myös oikein ja se on puettu sanoiksi lauseessa; **Monta tapaa tehdä hyvää!** Pitäisikö klubivierailuja kehittää siten, että ne olisivat enemmän keskustelevia? Klubin jäsenet ”haastaisivat” enemmän piirikuvernöörin ajatuksia. Nykyisellään piirikuvernööri puhuu valmistelunsa ajatukset, mutta osuvatko sanat ja ajatukset juuri kyseisen klubin tarpeisiin ja toiveisiin – se kai ei selviä koskaan. Tietenkin aina pitäisi ottaa huomioon klubin tarpeet, piirikuvernöörin vierailun pitäisi myös vastata jotenkin kunkin klubin tarpeisiin. Mielestäni rikkaimmat ajatusten vaihdot ovat syntyneet PNAT – kokouksissa (PNAT – Piirikuvernöörin neuvoa antavan toimikunnan – kokous) ja kevään lohkon puheenjohtajien kanssa ajankohtaisten asioiden tarkastelu-kokouksissa, ne olivat erittäin rakentavia ja kovasti keskustelevia. Repiikö piirikuvernööri liiaksi itseään erilaisten ryhmien kanssa pidettyihin kokouksiin? Ei – mielestäni niitä pitäisi ehdottomasti lisätä. Eri toimihenkilöryhmien kanssa tapahtuva ajatustenvaihto antaa parasta pohjaa toiminnan kehittämiseen. Niissä voidaan myös parhaiten sitouttaa osallistujia yhteisiin päämääriin.

Mitä piirikuvernööriputkesta ja –vuodesta jäi haaviin? Paljon hyviä kokemuksia, tapahtumia ja henkilöitä, joiden kanssa oli miellyttävä tehdä yhteistyötä, joka toivottavasti jatkuu jossain tilanteissa ja mittakaavassa. Kiitos rakentavasta yhteistyöstä.

**Esko Hietanen
IPDG 2015-2016**

Virallinen nimeäminen tapahtui Porin vuosikokouksessa.

Kauden 2014-2015 kuvia matkan varrelta

Piirifoorumi 13.9.14 Kaija Holopaisen kukitus Tuomo Holopaisen puheen jälkeen Piirifoorumissa. Tuomo ja Leila myhäilee.

Ilkka Kivelä auttaa miekan teossa LC Lempäälän lasten tapahtumassa. Huom! En tarvinnut miekkaa kauden aikana.

Piirifoorumin jälkilöylyt 13.9.14. Piirifoorumi-ilta hämärtyy Airi ja Ilkka Kivelän mökillä.

Kauden 2013-2014 päättäjaiset 9.8.15. Pidän istutettua pensaankeppiä pystyssä, kun Antti Hynnä antaa ensimmäiset hörpyt istutetulle pensalle kauden päättäjäisissä. Ilkka Kivelä myhäilee taustalla.

Kirskaanneemi 21.9.15. Ajatustenvaihtoa ed. kauden rahastonhoitajan Pertti Mäkelän kanssa Kirskaanneimen ulkoilupäivänä.

Jova I koulutus Ikaalisissa 27.9.15, tällä kertaa kameran takana.

Kv. presidentti Joe Preston Helsingissä 7.4.15. Vasemmalta Kaisa, Heikki, Joe Preston, Kalevi, Suvi ja minä.

LC Lempälä Birgitan Charter juhla 4.10.14. Puheenpuoro Juhlaväelle.

2. PH Ålandsbankenissa 27.11.14. Pääsin entisten piirikuvernöörin kanssa samaan kuvaan.

Liikuntaan jäi ihan liian vähän aikaa. Nyt pitää ottaa liikunta tehokkaammin mukaan päiväohjelmaan!

LINNATTARET LAHJOITTIVAT SUKKIA VANHAINKOTIIN

Anja (vas.) ja Hilja seuraavat kiinnostuneina, mitä kaikkea Marittan ja Maijan laatikosta löytyykään. Taustalla Satu Heikkilä keskustelelee toimittajan kanssa.

Keväällä LC Urjala Linnattaret päätti neulua sukkia, jotka lahjoitettaisiin syksyllä vanhuksille. Alkukesän sateet

tarjosivatkin otolliset olosuhteet neulomistyöhön. Myös jotkut yhdistyksen ulkopuoliset henkilöt innostuivat aja-

tuksesta. Muun muassa erään Linnattaren 90-vuotias äiti halusi lahjoittaa neulomansa sukat keräykseen.

Linnattarien presidentti Maritta Lammi ja rahastonhoitaja Maija Kyllönen saapuivat sukkalaatikon kanssa Urjalan vanhainkodille 4.11. Mukana oli myös Urjalan Sanomien vt. päätoimittaja Minna Mäkelä. Heidät otti vastaan Urjalan vanhainkodin vastaava hoitaja Satu Heikkilä, joka johdatti vieraat viihtyisiin oleskelutiloihin asukkaita tapaamaan.

Maritta Lammi kertoi, että tällä hetkellä Linnattaret ovat keräämässä varoja paikkakunnan vanhuksille ja työttömille. Seuraavaksi järjestetään kirkkokonsertti Urjalan kirkossa. Esiintyjänä tässä 9.12. pidettävässä konsertissa on Joel Hallikainen.

Taina Valtonen

HÄVYTTÖMÄN YLELLINEN

ASTRA alkaen

21 864 €

Ajomukavuuden uusi status.

Astra on nyt täysin uusi alustaa, jousitusta, voimanlähdettä ja veistoksellisia yksityiskohtia myöten. Aiempaa kevyempi malli ja uuden sukupolven turbomootorit merkitsevät entistä pienempää kulutusta ja parempaa suorituskykyä. Lisäksi valittavanasi on varusteita, joita yleensä on tarjolla vain premium-luokan autoihin. Opel Eye-turvajärjestelmä, IntelliLink-tietoviuhdejärjestelmä, luokansa ensimmäiset IntelliLux LED® Matrix -ajovalot sekä 18 suuntaan säädettävä, hierova ja ilmastoitu kuljettajanistuimien määrittelevät ajonautinnon käsitteen uudelle tasolle. Lue lisää Opel.fi/Astra

Uusi Astra. Haastaa käsityksesi premium-luokasta.

Uusi Astra yhdistetty polttoaineen kulutus 3,4–5,5 l/100 km, CO₂-päästöt 90–128 g/km. Astra Enjoy 1.0 Turbo ecoFLEX S/S M5 (105 hv) kokonaishinta alk. 21 864,11 € (autoveroton hinta 17 980 €, autovero CO₂-päästöllä 99 g/km 3 284,11 €, toimituskulut 600 €). Kuvan auto erikoisvarustein.

Sellukatu 5, 33400 Tampere | www.autosalpa.fi
Automyynti arkisin 9–17, la 10–14, puh. 020 7799 705
Huolto arkisin 7.30–17.30, puh. 020 7799 710
Vauriokorjaamo arkisin 8–16, puh. 020 7799 735
Lounaskahvila Piian Helli arkisin 8.30–15, lounas 11–14
Puh. hinnat: 8.35 snt/puh + 7.02 snt/min (lankap.) / 17.17 snt/min (matkap.)

www.autosalpa.fi/klubi – Klubilaisille veloitukseton sijaisauto vuosi- ja määräaikaishuollon ajaksi.

Piirikuvernöörin pallilta

Toimintakausi 2015-2016 alkoi piirikuvernöörin osalta Havaijin Honolulusta kesä-heinäkuun vaihteessa pidetyssä järjestömme 98. kansainvälisessä konventissa. Kouluttajamme Harri Ala-Kuljun pitämä tiukka koulutus ja tenttijakso huipentui todistusten jakoon ja elektijuhlaan.

Tohtori Jitsubiro Yamada vieraili koulutuksessamme. Kouluttajamme oli Harri Ala-Kulju.

Todistusten jako.

Kuva 3. Kulkueen järjestäytyminen.

Origamikurki on yksinkertaisin ja edustavin muoto jonka kaikki Japanilaiset lapset oppivat tekemään.

Konventin ensimmäinen päivä oli paraatipäivä, joka alkoi marssiosastojen järjestäytymisellä läheisen puiston viheriölle. Järjestäytyminen kesti kaksi tuntia ja marssi tunnin. Matka ei siis ollut pitkä, mutta sitäkin raskaampi kovassa aurin-gonpaisteessa, varsinkin kansallispukuisille osallistujillemme. Toisaalta kauniit suomalaiset kansallispukumme kantajineen saivat ansaitsemansa huomion jopa paikallisten televisiokanavien lähetyksissä.

Konventin avajaistilaisuus oli vaikuttava kokemus. Tuhansia leijonia istui katselemassa ja kuuntelemassa korkeatasoisia tanssi-, laulu- ja musiikkiesityksiä, puheita, tapahtuneen ja tulevan toiminnan esittelyjä sekä maailmanlaajuisista toimintaamme. Konventtipäivinä oli yleisistuntoja ja erilaisia seminaareja. Kesäkuun viimeisenä päivänä äänestettiin liiton sääntöjen vuosikokoukselle määräämistä asioista ja pidettiin juhlalliset virkaanasettajaiset meille piirikuvernööreillekin. Koulutus- ja konventtijakson iltahetket käytettiin erilaisissa kansallisissa ja kansainvälisissä tapaamisissa ja pienimuotoisissa juhlissa.

Piirikuvernöörikurssimme jäsenet puolisoineen oli kogressijaksolla majoitettu Havaijian Hilton Village hotellikompleksin eri rakennuksiin ja siksi yhteydenpitoimme majapaikassa oli melko vähäistä. Sitä tiiviimmin liikuimme sitten yhdessä mihin tilaisuuteen milloinkin olimme menossa. Havaijille pääsy oli aina ollut kaukainen haave ja nyt kun sinne oli päädytty vietettiin siellä myös viikon lomajakso. Lomahotellimme sijaitsi mukavasti hieman keskustan sivulla, mutta juuri sopivasti Waikiki Beachin ja eläintarhan vieressä.

Tutuiksi tulivat niin Pearl Harbour, China Town kuin monet muutkin kulttuuri- ja turistikohteet sekä ostoskeskukset. Hyvä ruoka, juomat ja palvelut takasivat viihtyvyyden.

Tämä toimintakausi 2015–2016 on alkanut haastavissa olosuhteissa. Viime kaudella aloitettu ja toimintakauden alussa käyttöön otettavaksi tarkoitettu uusi kansainvälinen rekisteriohjelma MyLCI on osoittautunut haastavaksi. Siihen kirjautuminen, käyttöoikeudet ja -koulutus on aiheuttanut ongelmia. Ohjelma oli keskeneräinen, testaamaton ja koulutusmateriaalit puutteelliset sekä riittämättömät. Oman ongelmansa toivat käyttöohjeet, joita saatiin monelta suunnalta, ne olivat erilaisia ja ristiriitaisia. Tästä syystä piirissä päätettiin järjestää klubivirkailijoille ja muillekin halukaille riittävän monta koulutustilaisuutta niin, että jokaisella tiedonjanoisella olisi mahdollisuus osallistua ainakin yhteen koulutukseen. Tämä onnistuikin hyvin, sillä Piiriforumin ja JoVa-koulutusten kautta tavoitettiin yli sata virkailijaa. Lisäksi on annettu puhelin- ja sähköpostikonsultaatiota. Vieläkin on epäselvää miten käsitellä kansallista jäsenrekisteriämme, joka sekin on vielä osittain toimiston käytössä.

Toimintakausi on lähtenyt muilta osin normaalisti käyntiin. Klubit, lohkot ja piiri ovat päässeet työn alkuun toteuttamalla vanhoja hyväksi koettuja aktiviteetteja ja tehtäviä tai korvamalla päättyneitä uusilla. Jäsenkehityksessä meidän tulee pyrkiä samaan, eli ainakin säilyttämään nykyinen jäsenmäärä. Vähäinenkin jäsenkasvu on hyvä bonus.

Klubeilla on myös monta syytä juhlia ja ne yleensä hyödynnetään klubiviihtyvyyden kohottamiseksi. Meillä E-piirissä näyttävä alku uuden klubin toiminnan käynnistyessä oli LC Pirkkala/Pirkkarien Charterjuhla Pirkkalan Golfklubilla, johon saimme osallistua kunniavieraina. Kiitos ja onnea uuden klubin taipaleelle.

Oma klubini LC-Valkeakoski juhli 60-vuotista taivaltaan hillitysti, mutta ansioituneita jäseniään muistaen hotelli Waltikassa.

Hyvää ruokaa.

Hyvää juomaa.

MyLCI koulutus

Havaijian Hilton Hotel, Kalija Tower

Honolulu Zoo.

U.S.S ARIZONA hautamuistomerkki, Pearl Harbour.

Kalija Tower by night

Waikiki Beach

China Town

Marraskussa juhlittiin LC-Lempäälä/Kanavan 50-vuotisjuhlat ja LC-Kangasala/Kuussalon 15-vuotisjuhlat.

Lisää juhlia on tulossa, mutta tässä vaiheessa onnitteluni kaikille juhlijoille.

Klubeille on tarjolla jatkuvasti erilaisia kansainvälisiä ja kansallisia aktiviteetteja. Niistä kaikista löytyvät hyvät tiedot liiton verkkosivuilta Jäsenille-osiosta. Lähimmäksi meitä, eli Tampere-taloon, tulee 19.3.2016 Punainen Sulka-aktiviteetin aloitusjuhla, johon toivon runsaasti osallistujia.

Kansainvälinen johtajamme tohtori Jitsuhiro Yamada on ottanut malliksi yhteistyön merkityksestä pienen neitokurjen. Neitokurki joutuu syksyin kevään muuttomatallaan ylittä-

mään Himalajan vuoriston lentäen yli 8000 metrin korkeudessa. Lämpötila noin korkealla saattaa olla alle -30 astetta ja ilman happipitoisuus on vain kolmannes maanpinnan happipitoisuudesta. Kurjet lentävät V-muodostelmassa ja käyttävät hyödykseen edellä lentävien lintujen luomaa ilmavirtaa säästääkseen energiaa. Lintu joka lentää muodostelman kärjessä käyttää eniten energiaa, joten on tärkeää, että linnut vaihtavat paikkaa jatkuvasti. Tämä vaikea matka olisi mahdoton pienelle ryhmälle lintuja, mutta lentäminen yhteistyönä antaa neitokurjille mahdollisuuden hyötyä ryhmän kaikkien jäsenten voimasta ja sopusoinnusta. Vaikka jokainen lintu on pieni, jokaisella linnulla on oma arvokkuutensa.

LC-Pirkkala/Pirkattaret Charter Night

LC-Pirkkala/Pirkattaret virallisesti.

E-piirin toimintaa

- Uuden Vuoden tanssiaiset tanssitaan tänä vuonna hotelli Waltikassa Valkeakoskella.
- Melvin Jones -juhla pidetään 9.1.2016 ravintola Ziperiassa Tampereella.
- Seppelleenlasku Kalevankankaan sankarihaudalla Tampereella 17.1.2016 klo 11.15
- PuSu ja ARS-juhla. Yhteinen Punainen Sulka 2017 avajaisjuhla / kampanjastartti ja Arne Ritari -juhla pidetään Tampere-talossa lauantaina 19.3.2016.
- Piirin ulkoilupäivä reippailaan perinteisesti keväällä tarkemmin ilmoitettavana aikana ja paikassa.
- LeijonaNaisten ja Puolisoiden Päivä tarjoaa keväällä päivän retken mielenkiintoiseen kohteeseen lähiseudulla.
- Piirikokous Kangasalla 16.4.2015

Leijonien hyväntekeväisyyskonsertti Apian liikuntahallissa 17.5.2015 -Tarzan huutojen saattamana.

Valkeakoski-Sääksmäen Leijonat järjestivät hyväntekeväisyyskonsertin Apian liikuntahallissa sunnuntaina 17.5.2015. Konsertissa esiin-

tyi kaikkien tuntema Seitsemän seinähullua veljestä. Ajatus konsertin järjestämisestä syntyi jo aiemmin syksyllä 2014, jolloin pohdittiin erilai-

sia toimitatapoja varojen keräämiseksi hyväntekeväisyyteen. Yhdeksi vaihtoehdoksi nousi konsertti Apian liikuntahallissa keväällä 2015. Ide-

an alkuperä juontaa juurensa Lions Club Valkeakoski-Rapolan rahastonhoitajan Anne Kamp-Laukan esittämään ajatukseen.

Vielä kun mukaan saatiin tukijaksi Valkeakosken Energia Oy, ei esteitä konsertin järjestämiseksi enää ollut. Valmistautuminen konserttiin aloitettiin heti vuodenvaihteen jälkeen, jolloin esiintyjäksi valikoitui Seitsemän Seinähullua veljestä. Heti alusta alkaen oli selvää, että konsertin tuotto tullaan lahjoittamaan syöpään sairastuneiden lasten ja heidän vanhempiensa hyväksi Syli ry:n kautta. Syli ry on syöpään sairastuneiden lasten vanhempien yhdistys, jonka toiminnan piiriin kuuluvat kaikki Tampereen yliopistollisessa sairaalassa hoitoa saavat lapset ja heidän perheensä. Lippujen myynnistä pää-

vastuun kantoivat klubin jäsenet ja monien ponnistelujen jälkeen vihdoinkin koitti kaunis keväinen sunnuntaiamu ja konserttipäivä.

Konsertin alkaessa klo 15 oli saliin saapunut arviolta noin 450 innokasta kuulijaa. Konsertin ensimmäinen puolikas koostui vanhoista ikivihreistä sekä seinähullujen klassikoista. Usean solistin voimin esitetyt moniääniset sovitukset saivatkin kuulijan siirtymään ajatuksin takaisin nuoruuteen.

Vahva puhallinosasto toi oman merkittävän lisän orkesterin tunnistettavaan soundiin. Erityisen mieleenpainuvia hetkiä koettiin Jari Nurmisen tulkitessa trumpetilla kaksi ruusua sekä Jake Niskan laulaessa Angelique:n upealla tenoriäänellään.

Välillä nautittiin Lions Club Valkeakoski-Rapolan järjestämistä erinomaisista leivoshakkeista ja muusta pikkupurtavasta. Iloinen puheensorina täytti hallin pienet aulatilat osan siirtyessä kahvittelemaan ulos auringon paisteeseen.

Toinen puolisko alkoi sketsiviihteellä ja showmeiningillä. Lavalla piipahtivatkin niin Marion, Anita Hirvonen, Paula Koivuniemi sekä Lea Laven uudella kiertueellaan "Tukisukat Tantereella". Vahvaa kvartetti laulattaa tuki myös takavuosisenuntidiscokuningas Frederik. Konsertissa koettiin monta mieleenpainuvaa esitystä, joihin yleisö villisti eläytyi. Tilaisuus oli paljon enemmän kuin pelkkä konsertti – se oli myös huippuluokan show!

Konsertin loppupuolella siirryttiin tilaisuuden pääasiaan eli konsertin tuoton lahjoittamiseen Syli ry:n edustajille Minna Laakkoselle ja Päivi Kalliomäelle. Iloisin mielin 5000 € shekki vaihtoi omistajaa presidentti Jussi Häyryselä ja projektiryhmästä Syli ry:lle.

Kiitoksissaan Minna Laakkonen kertoi näin merkittävän tuen olevan todella suuri apu yhdistyksen toimintaan.

Ennen konsertin päättymistä saimme vielä nauttia sulokkaasta Värttinä parodiasta "räppänä", jonka erinomaisista tanssiliikkeistä mainittakoon Seppo Korjuksen vahva esitys.

Leijonat haluavat vielä kerran kiittää lämpimästi kaikkia konserttiin osallistuneita antamastaan tuesta. Tilaisuus antoi järjestäjille vahvan viestin siitä, että hyväntekeväisyystapahtumat tulevat saamaan jatkoa.

PARTURI-KAMPAAMO

**SAMMONKATU 11
33540 TAMPERE
03 255 2389**

Lions Club Tampere Lassinlinna 25v!

JUHLAVUODEN 2014 - 2015 TAPAHTUMIA

Heidi Rantala ja presidentti Jukka Salonen

Juhlaristeilyllä kokoustettiin.

LC Tampere Lassinlinnan leijonia yhteispotretissa. luovuttavat MJ-merkit uusille MJ-jäsenille.

Kunniamerkeillä palkittuja leijonia.

Syyskuussa pidimme 25v – juhlakokouksen ravintola Rusthollissa, joka useita vuosia oli klubin ”kotipaikka” jossa myös kokoukset pidettiin aivan viime vuosiin saakka. Kokouksen vieraana oli PCC Heidi Rantala ja puolisonsa Erkki Rantala. Kokouksessa nimettiin kaksi uutta Melvin Jones jäsentä – Esa Enqvist ja Timo Välimäki – joille Heidi yhdessä klubin presidentin Jukka Salosen kanssa luovutti MJ-merkit. Kokouksessa päätettiin juhlavuoden kunniaksi osoittaa 3000€ lahjoitettavaksi myöhemmin määriteltävään kohteeseen.

Lokakuussa teimme juhlaristeilyn Turusta Tukholmaan ja takaisin. Laivalla söimme illalla hienosti ja paluumatkalla laivan kokoustiloissa pidimme kokouksen jossa palkittiin ansioituneita lioneita kunniamerkeillä. Lisäksi YTE (Yrjö Seppälä) kertoi klubin perustamisen vaiheista, katselimme kuvaesityksen vuosien varrelta eri tapahtumista kertyneistä kuvista. Laivakokouksessa päätimme toteuttaa lahjoituksen niin, että 1000€ lahjoitetaan Nenäpäivä-tapahtuman yhteydessä ja 2000€ lahjoitetaan Ensi- ja Turvakotien Liitolle.

Keräystuottoa Auta Lasta – keräyksestä.

LC Tampere Lassinlinna 25v - Lady Hannan ajatuksia klubitoiminnasta

Lahjoituspuu sai uuden lehden.

Joulukuun kokouksessa 11 klubin perustajajäsentä sai Chevron-palkinnon 25v lion-palvelusta. Osallistuimme joulukuussa myös Auta Lasta – Auta Perhettä keräystapahtumaan Linnainmaan Prismassa. Keräyksen tuotto oli kuusi ostoskärjyllistä tarpeellisia tuotteita jotka lahjoitettiin suoraan Ensi- ja Turvakodeille.

Maaliskuussa pidimme kokouksemme Ensi- ja Turvakotien tiloissa ja samalla saimme tietois- kun heidän merkittävästä toiminnastaan.

Muita kauden aikana tehtyjä lahjoituksia tehtiin mm. Sairaalaklovneille, Pirkanmaan Vammaistyölle, Tampereen Kesäsiirtolayhdistykselle sekä perinteiset stipendit alueemme kuudelle koululle.

Teksti ja kuvat
Kalervo Holmgren

Samoihin aikoihin, kun Euroopassa muurit murtuivat ja rajoja piirreltiin uuteen uskoon, kutsui Seppälän Yrjö Mikolan Juhani ja mieheni Timon käymään Sirenin Veikon toimistolle Aleksanterinkadulle. Tapaamisen aiheena oli mahdollisesti uuden Lions-klubin perustaminen. Juhani oli kuulemma palaverin jälkeen todennut, että ”Timo, ollaanko me nyt sen ikäisiä, että ruvetaan tämmöisiin hommiin?” Siis sen ikäisiä, että maaginen 35-vuoden ikäpyykki oli täynnä, perheessä kolme lasta ja molemmat työelämässä. Kotiin tultuaan Timo kysyi, voisiko meillä olla yhteinen harrastus? Sellainen, joka voisi olla koko perheen yhteinen, joka olisi monipuolinen ja jossa yhteiset arvomme olisivat kohdallaan. Siis sehän olisi ihan helpoa siinä elämänvaiheessa. Mutta kun mukaan tulisi niin mukavia ihmisiä, siis tiedäthän, vanhoja kunnon partiolaisia ja ehkä saataisiin uusiakin ystäviä?

No klubi päätettiin perustaa ja sitten pohdittiin mikä annettaisiin klubille nimeksi? Melkein kaikki asuimme Tampereen itäisellä tai koillisella alueella. Ja niin monet meistä olivat retkeilleet Näsijärvelä Niihamanselällä luolasaareissa, jonka nimi on Lassinlinna. Tarina, joka saareen liittyä, on hyvin iltanuotiolla kerrottuna suorastaan hyttävä ja tarinahan on tietysti tosi! Niin, että Lassinlinnalaisia meistä sitten tuli!

Yhdessä tekemistä on sittemmin riittänyt. Myös lapset olivat paljon muka-

na. Eräänkin kerran kun aktiviteetissamme pussitimme myytäväksi hevosenlanta, laskivat yhden perheen pikkupojat toppahaalareissaan pyllymäkeä hevosenlantakasoissa. Tästä heidän isänsä totesi, että olisipa vaimo lääkäri – niillä kun on se vaitiolovelvollisuus! Mukanahan ne lapset kulkivat. Mukana olivat myös partiomajan purkutalkoissa, Diabeteskeskuksesta leikkimökkiä rakentamassa tai vaikkapa rosvonpaistia maistelemassa klubin ruskaretkellä. Kyllä siinä naamat venähtivät, kun lapiolla alettiin kaivaa ruokaa nuotiosta. Yliön kokkeina olivat hääränneet Heikki, Yte ja Timo. Missä muussa harrastuksessa olet mukana järjestämässä tansseista tanssiaisiin, hevosenlantatalkoista rakennusprojekteihin, rakotulilla illanvietosta erilaisiin reissuihin, lähelle ja kauas ja hyvin kauas? Niin, että kannattiko silloin 25 vuotta sitten vastata, että kyllä?

Ja juhlia, niitäkin on riittänyt! Klubin 10-vuotisjuhlat esimerkiksi aloitettiin Tullinkamarin ravintola Telakalla juhla-asuissa pitkine hameineen ja prenikoineen villapuseroväen ihmeteltävänä. Siitä sitten jatkettiin kohti seikkailuja onnikalla vuosimallia 54. Miehet poikkesivat Rajaportin saunalla, ladyt ajelivat Pyynikillä, Daltonin veljekset ryöstivät meidät pysäyttämällä onnikan ja keräämällä illalliskortin hinnan, joka kutsukortissa oli käsketty varamaan tasarahana. Kyllä me sitten ihan virallisiakin juhlia juhlapuheineen vietettiin. 10v- merkitkin jaettiin jäsennumerolla, kun ei haluttu Tampereen tapaan tehdä nimestä numeroa. Aika paljon meitä on vieläkin mukana perustajajäseniä.

Niin, siitä ihan ensimmäisestä juhlasta eli Charter Nightista vielä. Perustamisasiakirjahan oli jossakin muualla eli varmassa tallessa. No, hyvämuistiset kirjoittivat vastaavan tekstin jonkin mainosplakaatin taakse ja sen me sitten allekirjoitimme. Perustamisjuhla muuten vietettiin Sally Albatrossilla. Siellä olimme me ja jokin rokkinuorisrytmiristeilyllä. Laivahan sitten paloi, heti sen reissun jälkeen. Samoin Aitolahden Männikkö, heti sen jälkeen kun olimme järjestäneet siellä tanssit. No, 25v -risteily ehdittiin jo tehdä Viking Gracella ja se on tietävästi edelleen ihan voimissaan.

Avioliitossa yhdessä vietettyjen vuosien mukaan 25 vuotta tietää hopeahäitä. Se on pitkä yhteinen taival. Mukaan mahtuu tietysti myös vaivannäköä, mutta myös aivan ihania ihmisiä. Se on lahja, että aikuisen iässä voi saada uusia ystäviä. Ja yhdessä puuhaaminen on kyllä kivaa. Täytyy vain pitää huolta jatkossakin, että klubissa on mukavaa! Ja kyllä uusia jäseniäkin mukaan mahtuu!

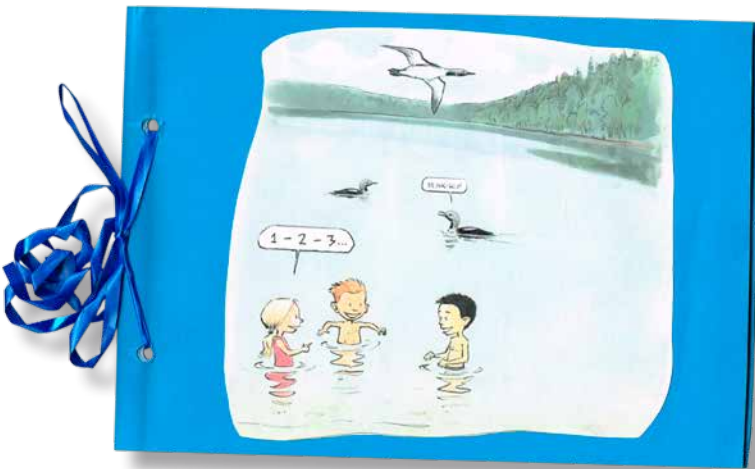
P.S. Ne PDCG:t on edelleen hakusessa. En ole niitä vieläkään oppinut. No, kohta voin vedota korkeaan ikääni.

Lady Hanna Välimäki

**Hyvät
lukijamme...**

**Suosikaa
ilmoittajiamme!**

Leijonauintia

Juupajoen kunnassa eskarit mahtuvat yleensä samaan esiopetusryhmään. Eskarit harjoittelevat kaikenlaisia elämässä tärkeitä taitoja.

Opetellaan pyytämään ja antamaan puheenvuoroa, harjoitellaan oman vuoron odottamista, keskittyään kuuntelemaan ja vielä noudattamaan ohjeita! Ja tietysti tullaan tutuksi kirjainten, numeroiden ja lukumäärien, sekä lähiluonnon ja ympäristön kanssa. Kaikki tämä tehdään leikinomaisesti ja yritetään toteuttaa mahdollisimman usein lapselle luontaisen tavan, liikkumisen, avulla.

Keväällä 2015 pääsimme harjoittelemaan uimataidon opetteluun liittyviä taitoja Lions club Juupajoen ansiosta. Aivan eskarin naapurissa, kunnanvirastolla, on päiväkeskuksessa sauna ja pieni uima-allas. Paikalliset leijonat mahdollistivat uimaopettajan palkkauksen yhteensä kahdeksan kerran jaksolle. 25 eskaria jaettiin neljään 6-7 lapsen ryhmään, joista jokainen ryhmä pääsi vuorollaan joka toisena maanantaina neljää kertaa uimakerhoon.

Tarvittiin monen osapuolen yhteistyötä, mutta pie-

nellä paikkakunnalla siihen on totuttu, ja se sujuu. Liikuntatoimi hoiti käytännössä uimaopettajan sopimuksen ja korvauksen, jonka se sitten laskutti leijonilta. Kotipalvelun henkilökunta valitsi eskariuimareille sopivan päivän, jolloin altaalla ei ollut muita käyttäjiä, ja piti huolen saunan lämmityksestä. Ja eskarin väki järjesti toiminnan niin, että uinnit mahtuivat muuhun ohjelmaan. Eskarin aikuisista altaalla oli mukana vähintään yksi ja lapsia oli kuljettamassa toinen aikuinen.

Ja voi sitä onnistumisen iloa, jota uimakerhossa koettiin! Alussa aratkin uimarit uskalsivat jo viimeisellä kerralla etsiä altaan pohjalta haltijan kadonneita jalokiviä. Tottuneimmat polskijat ja ne, jotka jo osasivat uimisen alkeet, saivat olla näyttämässä mallia ja rohkaisemassa toisia mukaan. Ja Marika-ope näytti ja opetti turvallisesti ihan jokaista, niin ettei pois olisi raaskittu lähteä!

Uimaopettajan ohjauksella ja Leijonien tuella saatiin nauttia rohkeuden kasvamisesta ja haasteitten voittamisen riemusta, kiitokset siis vielä "Leijonauinnista"!

Ada Nurmisen voittanut työ LC Tampere Amurin ja E-piirin rauhanjulistekilpailussa Amurin kansainvälisellä koululla.

E-piirin Rauhanjulistekilpailun voittajaksi Ada Nurminen 11 v.

LC Tampere Amuri osallistui toimintasuunnitelmansa mukaisesti leijonien kansainväliseen kilpailuun jo kolmannen kerran. Otettiin yhteyttä klubin kummikoulun, Amurin kansainvälinen koulu, ennestään tuttuun opettajaan Erja Kuhalampeen. Hän välitti jo lokakuussa klubille tiedon, jonka mukaan koulusta löytyi kolme luokkaa, eli noin 60 oppilasta opettajineen, jotka halusivat osallistua kilpailun. Niinpä tilattiin klubin päätösten mukaan kolme rauhanjulistekilpailun pakettia ja toimitettiin ne kyseisten luokkien opettajille.

Yksi opettajista, Aino Huttu, ryhtyi yhdyshenkilöksi. Hänen kanssaan sovittiin, että Klubin edustajana sihteeri osallistui valmiiden julistetoideiden arviointiin luokkien opettajien (ed. lisäksi Marita Leskelä, Marjo Jokela) kanssa. Raati teki ehdotuksen töiden paremmuusjärjestyksestä ja se toimitettiin Amurin klubille, joka muokkasi ja vahvisti valinnat marraskuun kokouksessaan.

Piirikuvernööriin oli jo oltu asiassa hyvissä ajoin

yhteydessä ja kerrottu, että Amurista tulee rauhanjulistetöitä. Viisi parasta työtä lähetettiin E-piiriin, joka valitsi piirin voittajaksi Amurin ehdokkaan Ada Nurmisen värikkään ja huomiota herättävän työn 19.11.15. Piirin kisan voittanut työ lähti Helsinkiin Suomen Lions -liiton järjestämään valtakunnalliseen kisaan.

Amurin klubi oli jo päättänyt jakaa paikallisen kilpailun voittajille stipendit niin, että I sai 50, II 30 ja III 20 euroa. stipendit yhteensä 100 euroa ja kunniakirjat viidelle parhaalle työlle luovutettiin presidentin ja sihteerin toimesta Amurin kansainvälisen koulun aamunavauksessa 18.12.2015 lähes 200 oppilaan ollessa läsnä. Voittaneet työt ja niiden sisältämä rauhanjulisteen idea esiteltiin opettajien toimesta oppilaille. Näin rauhan edistäminen Amurin kansainvälisessä koulussa otti taas muutaman askeleen eteenpäin.

Kari Lähdesmäki

Toimelan talossa laulettiin Helmin päivänä

Toukokuuisesta Helmin päivän juhlistamisesta Toimelan talossa on tullut jo talon asukkaiden ja henkilökunnan sekä Sääksjärven Lionsklubin jokakeväinen perinne. 7.5. juhlistetaan niin lähestyvää kesää kuin talon Helmiksi nimettyä pihakeinuakin. Tällä kertaa oli myös erityistä aiheita juhlaan, kun talon asukas, Aune Martiskainen, täytti pyöreät 90 vuotta.

Helmin päivän viettoon kuuluu tietenkin täytekakua. Kun viralliset puheet oli pidetty ja onnittelulaulu laulettu, päästiin nauttimaan kahvipöydän antimista. Tarjolla oli syntymäpäiväsankarin tarjoamaa valkosuklaakakua sekä klubilaisten tekemiä kermakakkuja. Kaikille riitti ja santsatakin sai. Silmänruokana oli Sääksjärven Kukka-kaupan lahjoittamat vaaleanpunaiset ruusut.

Herkuttelun jälkeen 25 iloisen juhlijan joukko intoutui yhteislauluun. Eija Eljaalan johdolla laulettiin tutuin sävelin niin Satumaasta, Karjalasta löytyneestä heilistä kuin tulipunaruusuistakin.

Laulujen välissä esitettiin Helmin ja Toivon rakkaustarina nauratti yleisöä ja sai rai-kuvat aplodit.

Juhlan päätteeksi laulettiin, mikäpä muu kuin Suvivirsi.

Ritva Nurminen

Kymmenvuotisen historian aikana jo perinteeksi muodostunut ja paikkansa kesän kulttuuritapahtumien joukossa vakiinnuttanut Musiikkia! Ruovesi -kamarimusiikkifestivaali huipentui tänäkin vuonna Ruoveden Sofia Magdaleenan kirkossa järjestettyyn päätöskonserttiin. Korkeatasoinen ohjelmisto huippuluokan artistien esittämänä tarjosi monisataluokiselle yleisölle täysipainoisen taide-elämyksen. Kaikkiaan seitsemän konsertin festivaalin taiteellisina johtajina toimivat Anna Aminoff ja Okko Kamu. Heidän lisäksi tähtiesiintyjistä on mainittava viulisti Sergey Malov ja pianisti Jan Michiels. Ohjelmistossa oli tänä vuonna

huomioitu meneillään oleva Jean Sibeliuksen 150-vuotisjuhlavuosi. Viikon konserteissa juhlistettiin myös Ruoveden kunnan ja yhtenä konserttipaikkana toimivan Pekkalan kartanon entisen isännän, Alexander Aminoffin, syntymistä täyttyvää 150 vuotta. Sofia Magdaleenan kirkko ympäristöineen tarjosi musiikin juhlaan kauniina kesäsunnuntaina erinomaiset puitteet.

Ohjelman lisäksi täysipainoinen kulttuuritapahtuma vaatii myös toimivat tukipalvelut. LC Ruovesi vastasi tämän kesän konsertin väliaikakahvien tarjoilusta ja liikenteen ohjauksesta. Hyvin suunniteltu ja valmisteltu kahvittelu saatiin osaavien la-

dyjen ja veljien toimesta vietyksi läpi lyhyen tauon aikana sujuvasti ilman jonoja. Väljästi sijoitellut telttakatokset, riittävä määrä tarjoilupöytiä ja henkilökuntaa sekä kahvilippujen ennakkomyynti varmistivat tapahtuman tämänkin tärkeän osuuden onnistumisen. Monisataiselle yleisölle mitoitettu kahvipannu ja vastaavan kaliiberin kokit takasivat, että kuppeihin riitti kaadeltavaa. Vierailta saatiinkin jo tapahtuman aikana välitöntä kiitosta hyvästä palvelusta ja positiivista palautetta on karttunut vielä myöhemminkin.

Pauli Pollari
LC Ruovesi

Kevätkirppis Sääksjärvellä

Säätiedotus lauantaina 23.5.2015: Aamulla sadetta, päivällä aurinkoista, lännenpuoleinen tuuli on kohtalaista. Tähän tiedotteeseen Lions Club Lempäälä Sääksjärven klubilaiset olivat tyytyväisiä. Sade ei kes-täkään koko päivää.

Klubilaiset järjestivät ensimmäisen kerran peräkontti-kirppiksen, joten suunnittelu alkoi jo aikaisin keväällä. Nyt alkoi työ sateessa. Se ei lannis-

tanut, vaan huike Sääksjärven koulun pihalla oli hirmuinen. Ensimmäisiä tehtäviä oli myyntipaikkojen merkitseminen niin että klubilaisten puo-

lisot osasivat ohjata autoilevat myyjät siisteihin riveihin. Naiset laittoivat buffetin kuntoon ja grillin toiminta täytyi testata. Lasten askartelupöydälle ilmestyi kasa harmaita kiviä ja maalia odottamaan taiteilevia lapsia.

Sade loppui ja piha täyttyi autoista ja ihmisistä. Myyjiä oli paikalla 34, onneksi he-

kään eivät sadetta pelänneet. Tuulenpuuskat olivat välillä kovia, eivät kohtalaisia. Vaaterekit kaatuilivat vaarallisen näköisesti, onneksi ei sattunut vahinkoja.

Tyytyväisiä asiakkaitakin oli. Eräs rouva löysi Atlas-tyttö patsaan pienoismallin lahjaksi sukulaiselle, joka oli ollut pitkään Suomen Trikoolla työssä. Pikkupojal-la oli uusi nalle kainalossa ja tekoturkkikin vaihtoi omistajaa. Jotkut myyjät sanoivat, ettei heidän tavaransa löytäneet tällä kerralla uutta omistajaa, ehkä sitten toisella kerralla.

Järjestäjät olivat tyytyväisiä, mahdollistihan tapahtuma seuraavan lahjoituksen eli kylän koulun 7.s luokkalaisten ja Verso-eli vertaissovitteijoiden muistamisen.

Ritva Nurminen

Itsenäisyysjuhla veteraaneille Tammenlehväkeskuksessa

Lions-Club Tampere/Amu-**L**ri järjesti yhteistyössä keskuksen kanssa perinteisen Itsenäisyyspäivän juhlan Tammenlehväkeskuksessa 6.12.2015. Tilaisuudessa oli läsnä keskuksen asukkaita, veteraaneja, lottia ym. pitkälti yli 200 henkilöä. Ohjelmassa oli toimitusjohtaja Satu Laitisen tervehdyssanojen jälkeen mm. Mieskuoro Laulajien kuorolaulua, Tampereen kaupungin tervehdys, jonka toi apulaispormestari Anna-Kaisa Heinämäki, sekä kitaraokesteri "Kullanmurut" esiintyminen. Juhlapuheen piti tuomiorovasti Olli Hallikainen ja lausuntaa esitti taiteilija Anneli Lähdesmäki. Sankarivainajan merkityksestä perheelle esitelmöi VT Jaana Villilä-Vakkilainen. Sotaveteraani Matti Flinkkilä esitti yleisön puolesta järjestäjille kiitokset

mainiten, että Laihialla erään tilaisuuden päätteeksi kiitospuheen esittäjä lausui "tuhannet kiitokset" esiintyjille, jonka jälkeen kirkkoherra nousi ylös ja totesi, että "me olemme eläneet täällä tarkkaa taloutta ja sen vuoksi totean, että minun mielestäni yksi

kiitos kyllä riittää". Flinkkilä komensi sitten kaikki salin juhlavieraat seisaalleen ja he lausuiivat yhteen ääneen "Kiitos". Vielä lopuksi kuulumme veteraanin iltahuudon Matti Sammalen laulamana ja juhla päättyi yhteisesti laulettuun Maamme-lauluun.

Klubimme kiittää Tammenlehväkotia ja sen henkilökuntaa järjestelyistä ja tarjoiluista. Olemme valmiit jatkamaan yhteistyössä näitä juhlia veteraanien virkistämiseksi tulevinakin vuosina.

MOH

Aurinkokin vieraili Sääksjärven joulutorilla!

Sääksjärven lionien vuoden suurin ponnistus huipentui lauantaina 29.12.2014 kun järjestettiin jo perinteeksi muodostunut järjestöjen yhteinen joulutori. Keskusteltta

kohosi talkoovoimin Sääksjärven koulun edustalle jouluisen houkuttelevana. Myyntipöydät notkuivat jouluherkuja sekä muuta mukavaa joulutunnelman tuojaa.

Joulutorilla täytyi tietysti olla paljon perinteistä jouluun liittyvää, kuten leivonnaisia, käsitöitä, kransseja sekä aitoja jätkänynttilöitä. Joulupukin polvellekin pääsi istumaan ja reipas pikku poni kuljetti punaposkisia lapsia kärryajelulla.

Jouluun kuuluvat perinteet, silti tänä vuonna uskaltauduttiin uudistamaan tarjontaa. Paikkakunnan uusimman lionsklubin, Lempäälä / Birgitan, tarjoilema riisipuuro ja rusinasoppa olivat torilla kävijöiden mieleen. Uudessa Taikateltassa esiintyi viisi nuorta taikurinalkua, joiden Välähdys -esitystä yleisö seurasi henkeään pidätellen.

Tänä vuonna kävijöitä oli ennätysmäärä, mukana oli kaiken ikäisiä jouluihmiä. Ilma oli kaunis, jopa aurinkoinen, ja tunnelma erin-

omainen. Edes lumeton maa ei vähentänyt jouluista tunnelmaa. Suosio ilahdutti järjestäjiä erityisesti siksi, että paikkakunnalla oli useita kilpailevia tapahtumia samana päivänä. Joulutori on muutamassa vuodessa saavuttanut hyvän maineen - perinne siis jatkuu!

Joulutori yhdistää Sääksjärvellä toimivia järjestöjä, joista mukana olivat tällä kertaa lionsklubit, martat, partiolaiset, seurakunta sekä Loiskeen jalkapallojuniorit. Kukin järjestö kohdistaa tuotot omalle toiminta-alueelleen, esimerkiksi lionsklubit tukevat lapsia, nuoria ja ikäihmiä muun muassa lahjoituksin ja stipendein.

Lions Club Lempäälä / Sääksjärvi
Marja Sundström
Ritva Nurminen

TODELLA MONTA TAPAA TEHDÄ HYVÄÄ

Olemme kuluneen syksyn aikana vaimoni kanssa saaneet vierailla lähes kolmessakymmenessä klubissa ympäri piiriämme. Kierros on ollut toisaalta varsin haastava, onhan vaimoni töistä kotiin tullessaan ajanut jo lähes 200 kilometriä ja edessä saattaa olla vierailu yli sadan kilometrin päässä.

Mutta siltikin tämä on ollut niin mukavaa. Meitä on pidetty hyvin, välillä kohdeltu kuin kuninkaallisia, mutta aina on ollut mukava tavata uusia leijonia. Ja kuulla klubien aktiviteeteista. Siellä on joukossa niin huikeita rahan-keräysaktiviteetteja kuin sydämellisiä palveluaktiviteettejakin. Me Leijonat emme todellakaan jätä ketään yksin. Huolehdimme niin palvelutaloissa asuvista kuin yksin mökeissään asuvista vanhuksista tai vammaisistakin. Tavalla, joka monesti on saanut silmäkulman kostumaan.

Kaksi usein toistuvaa tapahtumaa ovat olleet syksyllä leimaa antavia. Yli kymmenen vierailun yhteydessä klubiin on otettu juuri vierailukuukautenamme uusi tai jopa useampia uusia jäseniä. Olen saanut ottaa niin Leijonalupauksia kuin kiinnittää Centennial Member -rintamerkkejäkin. Se toinen toistuva on sitten tuuriin liittyvä, aina, kun toinen meistä molemmille klubiapoja ostaa, tulee juuri sille "ei sillä kertaa arpoja maksaneelle" voitto. Vaan ostapa itse, niin käy kuin Lotossa, ei voittoa. Kuusi kertaa on palkinto matkaamme lähtenyt. Pälkäneen leijonille terveisiä, yritämme tulla kesämarkkinoille tuomaan keräykseenne vitosen. Tiedättehän itse laskukaavan...

Toki aikoinani vielä C-piirin puolella lohko- ja aluejohtajana toimiessani totuin siihen että kiertäessä muita

Reijo ja Eija Lumme sekä LC Tampere Näsinneulan presidentti Anita Tiberäinen

klubeja viisaus kasvaa. Tahti ja määrä toki olivat pienempiä. Mutta tällainen kolmasti viikossa tahti se vasta sisällön tuokin. Muistaa, miksi tämä vaan on niin mukavaa. Nähdä ja kuulla, mitä ja miten muut sen tekevät, siitä se oppi syntyy. Niinpä ajomatkat aina klubista kotiin ovatkin hyvin

syvällisen keskustelun paikkoja, kun yhdessä käymme kuulemaamme ja näkemäämme läpi. Kiitos kaikille tapaillemme leijonille.

Hyvää ja Rauhallista Joulua kaikille, toivovat 1 VDG
Reijo ja lion Eija Lumme

Ylppön päivää Toijalassa

Vietimme 25.10.2015 Arvo Ylppö Päivää Arvo Ylppön koululla Akaan Toijalassa.

Tihkusateesta huolimatta osallistujia oli ihan mukavasti.

Tervetulleeksi päivään toivotti presidentti Marja-Liisa Korpela LC Toijala / Arvo Ylppöstä. Mukana järjestelyissä olivat myös Akaan Rotari klubi, LC Toijala ja LC Toijala / Akaa. Päävastuu oli meidän klubillamme LC Toijala Arvo Ylppöllä.

Päivän teemana oli "Lapsi Liikenteessä"

Lapset pääsivät tutustumaan isoon kuorma-autoon, kaivuriin, ja paloautoihin. Ohjelmassa oli liikenne-merkkien tunnistamista palkintoineen, sammutusvälineisiin tutustumista, hevosajelua, linnunpöntön tekoa, kukkasipulien istutusta pieniin purkkeihin kotiin vietäväksi sekä pipari- ja mehutarjoilu. Osallistujille jaettiin heijastimia ja järjestettiin arpajaiset, jossa palkintoina oli pyöräilykypäriä.

Päivässä palkitaan patsaalla lasten ja nuorten parissa kunnostautunut henkilö. Tällä kertaa patsas luovutettiin Sari Laakille. Hän on vuosia tehnyt vapaaehtoistyötä lasten ja nuorten parissa. Kiitospuheessaan hän kehottikin aikuisia tulemaan mukaan, auttavia käsiä tarvitaan aina!

Puheen piti myös Akaan kaupungin sivistystoimenjohtaja Jukka Oksa käsitellen lasta liikenteessä samoin kuin Niko Hänninen LähiTapiolasta.

Punaposkisia tyttöjä ja poikia oli ilo seurata. Heillä oli hauskaa ja ilo tarttui myös meihin!

Kirjoitti
Lion Eeva Tujunen

LC RUOVESI NIMESI 4H-YHDISTYKSEN VUODEN 2014 TOIMIJAKSI

RUOVEDEN LIONS CLUB on perinteisesti vuosittain valinnut **ansioituneen/esimerkillisen kuntalaisen**.

Yleensä valinta on kohdistunut ansioituneisiin yksityishenkilöihin, mutta nyt klubi päätti nimetä vuoden 2014 **esimerkilliseksi toimijaksi Ruoveden 4H-yhdistyksen**.

Nimeämisen perusteena oli **lasten ja nuorten hyväksi tehty ansiokas ja vastuullinen työ**.

4-H työ muodostuu sanoista: **harkinta, harjaannus, hyvyys, hyvinvointi** eli samalla kun harrastetaan, myös **tekemällä opitaan** ja kasvatetaan yrittäjyyttä sekä yhteishenkeä.

Ennen kerhotyö oli maaseudun lasten ja nuorten tärkein harrastus, mutta on nykyisin laajentunut myös taajamien ja kaupunkien tärkeäksi nuorisotyöksi.

Samalla kun paikallinen 4H-yhdistys palkitsi omia ansioituneita jäseniään, kor-

keatasoisessa kahvitilaisuudessa 85-vuotisen toiminnan kunniaksi, yhtyi mukaan myös kaksi paikallista leijona veljeä luovuttamalla yhdistykselle **Esimerkillisen toimijan kunniakirjan** sekä **2000 euron suuruisen lahjoituksen** käytettäväksi nuorten palkkaamiseksi kesätöihin 2015 ikäihmisten pariin. Palvelutalo Honkalaan, jossa he toimisivat asukkaiden juttukaverina, ulkoiluseurana ja apuna erilaisissa viriketoiminnoissa. Samalla tällainen hanke toimisi mahtavana yhteistyönä ja vuorovaikutuksena, josta hyötyvät sekä nuoret ja vanhukset eli mitä **parasta Lions-toimintaa**.

Yksi kesätyöhön palkatuista oli 15-vuotias **Lauri-Santeri Lehminiemi**, hän kertoi kokemuksestaan vanhusten auttamisesta kesän jälkeen seuraavaa: "Meitä oli aina kaksi harjoittelijaa kahden viikon jaksoissa, joista toinen oli aina tyttö. Lyhyen perehdyttämiskäytännön jälkeen kaiken toteutuksen he

hoitivat itsenäisesti. Pidimme toiminnallisia pelihetkiä vanhuksille, teimme kävelyretkiä luontoon, kävimme taidenäyttelyssä j.n.e. Vaihdoimme ikäihmisten kanssa ajatuksiamme menneestä ja tulevasta, joka olikin erittäin opettavaista vuoropuhelua. Tämä lyhyt työharjoittelu avasi ja lisäsi ymmärtämystäni ikäihmisten iloista ja murheista, koska heillä on takanaan pitkä elämäkokemus. Uskon, että hekin ilahtuivat ja ymmärtävät paremmin nykynuorisoa. Pidin työstäni ja haluan ehdottomasti hakeutua palveluapuun myös ensi kesänä. Lisäksi minulle avautui **4-H kerhotyö** tutuksi, josta en aikaisemmin tiennyt mitään. Tästä kokemuksesta innostuneena aloitan myös uutena kerho-ohjaajana tulevana talvikautena." Näin lopetti muistelunsa Lauri-Santeri innostuneena.

Ensio Lehtinen

HYVÄT LIONS SISARET, VELJET JA LADYT!

HAASTE

Rakkaus on tekoja, sanoi Äiti Teresa.
"Me palvelemme", on lions aattemme.
Missä tarve – siellä LION!

Haluaisiko klubinne olla auttamassa nuoria vaikeavammaisia?

LCKangasala Kuussalo-ssa me halusimme ja toteutimme kahden vuoden "avustajakoira-projektin".

Syksyllä 2012 päätimme, että yritämme saada kahden seuraavan vuoden aikana kokoon rahat, 20 000 € yhtä avustajakoira varten. Otimme yhteyttä Invalidiliiton, josta saimme paljon materiaalia avustajakoirien kasvatuksesta, koulutuksesta ja tietoa käyttäjäkokemuksista.

Avustajakoira on fyysisesti vammaisten ja toimintarajoitteisten henkilöiden apuväline, joka avustaa käyttäjiään päivittäisissä toimissa. Koiralle voidaan opettaa monenlaisia tehtäviä ja jokainen koira koulutetaan juuri oman käyttäjänsä tarpeita vastaavaksi. Suomalainen avustajakoira-

toiminta on korkeatasoista kansainvälisen avustajakoira-järjestön hyväksymää ja auditoimaa toimintaa. Yhden koiran kasvatus ja koulutus kestää n. 2,5 vuotta.

Invalidiliitto saa vuosittain tähän toimintaan avustusta Raha -automaattiyhdistykseltä. Sillä rahalla valmistuu vuodessa nykyisin vain 5-6 koira. Tarve on kuitenkin moninkertainen, koska tälläkin hetkellä avustajakoira odottaa lähes 40 vaikeavammaista henkilöä ja odotusaika on näin ollen pitkä, jopa 4-5 vuotta.

Koulutettavien avustajakoirien määrää voidaan lisätä lahjoitusvaroin. Pienelläkin summalla voi tukea avustajakoirien koulutusta ja elämää. Suurempien lahjoitusten turvin voidaan maksaa koko avustajakoiran koulutus. Sil-

loin puhutaan kummikoira-
sta, jonka jokin tietty taho on maksanut.

SANNA ja NIILLO

Meidän klubimme onnistui tavoitteessaan. Luovutimme 17.02.2015 Invalidiliiton edustajille 20 000 €:n shekin ja saimme oman kummikoiramme. Sanna liikkuu pyörätuolilla ja Niilon avustuksella hän pystyy itsenäisesti asumaan, kulkemaan asioillaan ja harrastuksissaan. Niilo nostaa pudonneet tavarat, avaa ovia, kutsuu hissin, laittaa pyykkiä pyykkikoriin, auttaa pukemisessa ja riisumisessa ja tuo paljon iloa ja turvaa Sannan arkielämään.

Haastamme kaikki E-piirin klubit lahjoittamaan parhaaksi katsomanne summan Invalidiliiton avustajakoira-

toimintaan. Tili Invalidiliiton ry FI 65 8000 1571 0456 41, viesti: avustajakoira-toiminta

KIITOS LC Tampere Wivi Lönn! Tämä klubi lahjoitti toukokuussa 20 v-juhlissaan Invalidiliitolle avustajakoira-toimintaan meidän klubimme innoittamana 5500,00 €!

Projektimme avulla olemme saaneet lions-toiminnalle paljon positiivista julkisuutta tavallisten kansalaisten keskuudessa ja auttamisen halu nuoria vaikeavammaisia kohtaan on ollut erittäin myönteistä. Laittakaamme siis yhdessä hyvä teko kasvamaan!

**LC Kangasala Kuussalon
presidentti
Merja Riihinen**

LC Lempäälä järjesti sunnuntaina 9.8 Nurmen lavalla lastentapahtuman

Neljännän kerran järjestetty tapahtuma lapsille ja lapsenmielisille saatiin tänäkin vuonna järjestettyä loistavassa säässä. Tapahtuma on vakiinnuttanut paikkansa Lempäälän kesätapahtumien joukossa ja tänäkin vuonna tapahtumassa vieraili yli 400 lasta vanhempineen.

Nurmen lavalla vietettiin rattoisaa iltapäivää yli 400 lapsikäviäjän voimin. Lions Club Lempäälän nelikymmenpäinen vapaaehtoisten joukko vastasi 9.8. vietetyn lastentapahtuman järjestämisestä. Paikalle saapui runsas joukko lapsiperheitä ja muita kesäpäivän viettäjiä.

Tapahtuma järjestettiin nyt neljännän kerran ja sen teemana oli tänä vuonna Vanhan ajan leikit. Askartelupisteillä ja tehtäväradalla sai tutustua entisajan lasten viihdykkeisiin. Vanhan ajan leluista oli tehty myös havainnollinen näyttely. Sään helliessä lavan pihamaastossa

sai tutustua eläimiin, paikalla oli kaksi lapin karjan lehmää, kanoja ja kani. Lisäksi näytillä oli vanhoja ajoneuvoja sekä palo- ja poliisiauto. Yleisöä viihdyttivät lastenmusiikki-orkesteri Orffit, Lempäälän Helkanuoret sekä tapahtuman juontaja maan mainio Maailman Matti.

Päivä oli hieno ja onnistui odotusten mukaisesti. Lasten iloiset kasvot vaikapa puuhyrrää rakentaessa, kangaspussukkaa tehdessä sekä tehtävärataa kiertäessä olivat päivän paras palkkio. Lastentapahtuma on löytänyt paikkansa lempääläisten perheiden kesänvietos-

Pääpalkinnon arpajaisissa voittanut 7-vuotias Siina Lipsanen Nurmelta ja palkinnoksi saatu kädentöinä valmistettu kuorma-auto poseeraavat yhdessä LC Lempäälän presidentin Jouni Vaitniemen kanssa.

sa, josta olemme hyvin iloisia, Lions Club Lempäälän presidentti Jouni Vaitniemi kommentoi.

Lapset eivät tarvitse aina ihmeellisiä sirkushuveja viihtyäkseen, perinteisten häntäpallon heiton ja säkkihypelyn suosio olivat hyviä todisteita siitä. Tapah-

tuman organisoijan Sinikka Vaitniemen mukaan tavoitteena oli ennenkaikkea saada perheet tekemään asioita yhdessä.

**Teksti Minna Ainasvuori
ja Antti Hynnä,
kuvat Jouni Vaitniemi**

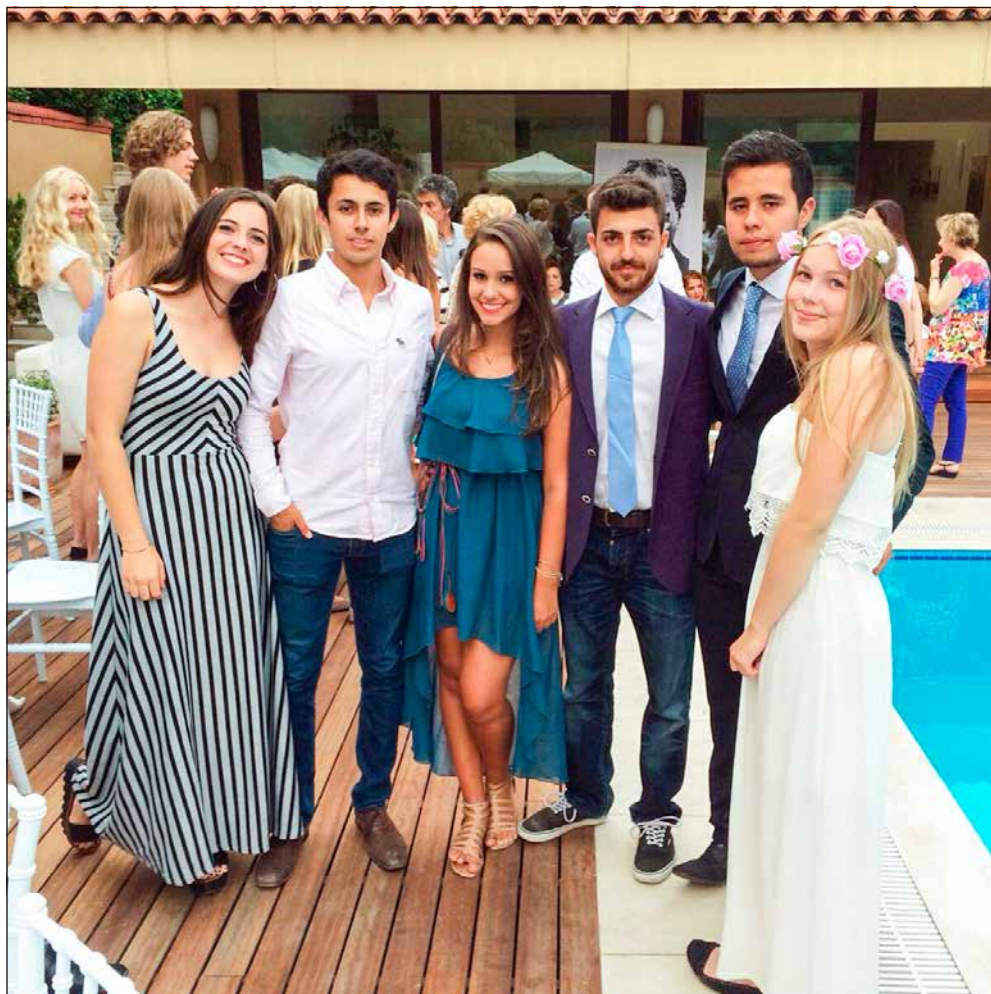

Lempäälän Helkanuoret viihdyttivät kävijöitä.

Kankaanpainantapiste oli ahkerassa käytössä.

Kokemuksia ja kansainvälisyyttä nuorisovaihdossa Turkissa

Viimeisenä iltana olimme paikallisen Lions Clubin illallisvieraana.

Olin kesällä 2015 Lions nuorisovaihdossa Turkissa. Matkaani kuului kymmenen päivää isäntäperheessä ja toiset kymmenen kansainvälisellä Lions-leirillä. Turkki oli viimeinen kolmesta vaihtoehdosta hakemuksessani, mutta olen onnellinen valinnasta, sillä Turkissa viettämäni aika oli ikimuistoista.

Isäntäperheeni Turkissa oli vieraanvarainen ja ihana. Perheessä oli ikäiseni tyttö Dilara, äiti, isäpuoli ja suloinen vauva. Kommunikointi perheen kanssa sujui pääosin englanniksi, mutta joskus piti turvautua elekielen tai jopa Google-kääntäjään. Dilaran kanssa tulimme oikein hyvin toimeen ja meistä tuli läheisiä. Hänellä on jo lentoliput ostettuna Suomeen viettä-

mään uuttavuotta minun ja perheeni kanssa.

Isäntäperheessä viettämäni aika kului kesämökeillä niin Mustanmeren kuin Välimeren rannalla ja tietenkin perheen kotikaupungissa Istanbulissa. Kesämökillä ollessa kävimme rannalla, rentoutuimme, vietimme aikaa perheen kanssa ja söimme todella hyvin. Istanbulissa katsastimme kuuluisimmat nähtävyydet kuten Topkapin palatsin, Sinisen moskeijan ja kävimme tietysti Suuressa Basaari. Värikäs basaari itsessään oli huikea nähtävyys ja mukaan tarttui mausteita ja muita tulsiaisia kotiinviemisiksi. Istanbul oli loputtoman suuri, eloisa ja vaikuttava kaupunki, johon aion varmastikin palata.

Mahtavan isäntäperhejakson jälkeen suuntasimme Dilaran kanssa kohti bussia, joka vei meidät ja muut nuoret kohti leiriämme eli kymmenen päivän kiertoajelua pitkin Turkin länsirannikkoa. Olimme tavanneet osan nuorista aiemmin edellisellä viikolla, mutta viimeistään bussimatalla kohti Bursaa tutustuimme loppuihin leiriläisiin. Olin ainoa suomalainen leirillämme ja muut nuoret olivat kotoisin Norjasta, Tanskasta, Saksasta, Puolasta, Slovakiasta, Italiasta, Belgiasta, Meksikosta ja Brasiliasta. Kansainvälisyys oli siis hui pussaan ja niin myös yhteishenki. Kaikki tulivat toimeen keskenään hyvin alusta alkaen ja meillä oli todella hauskaa yhdessä.

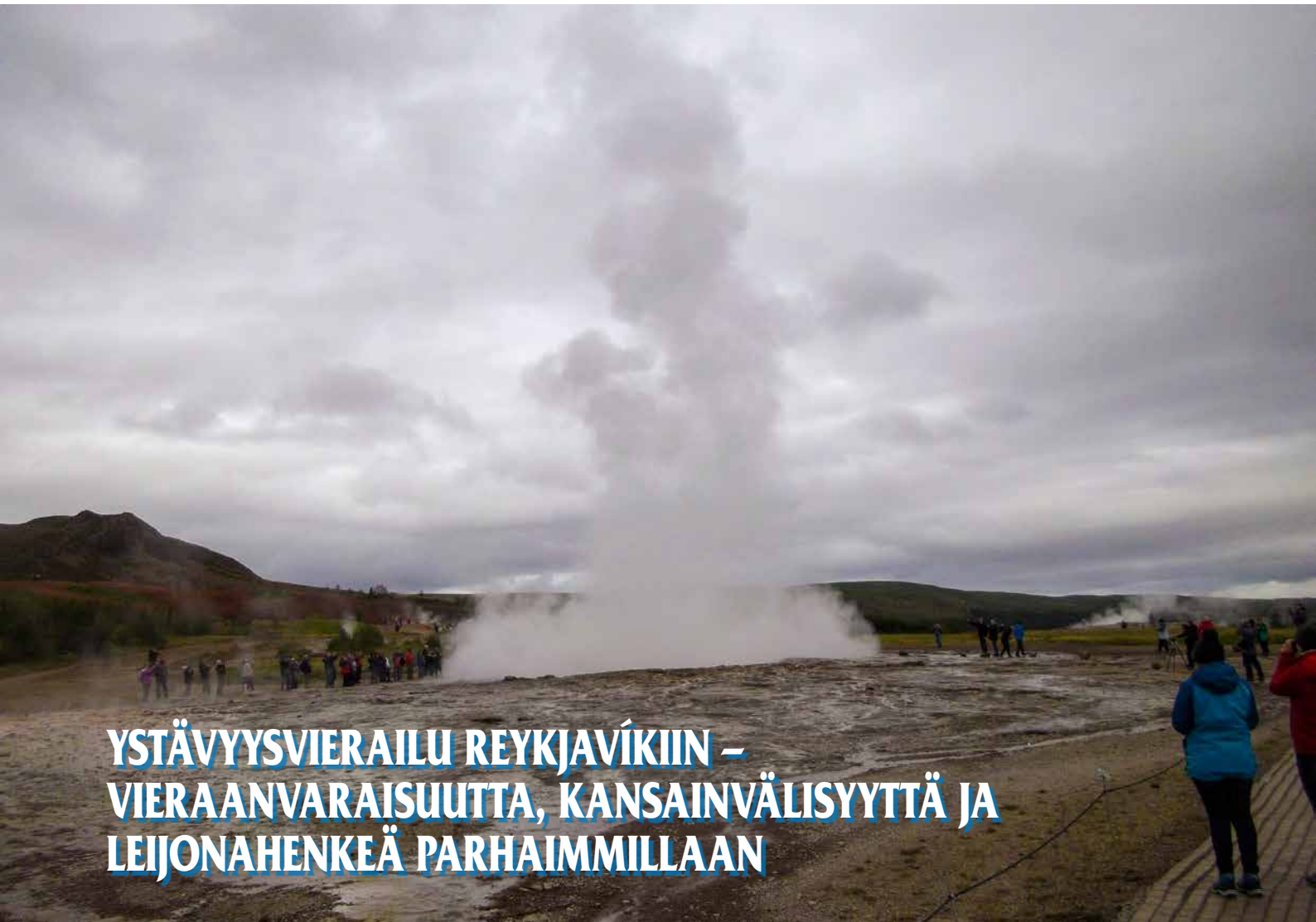
Leirillä aika kului kuin siivillä. Vaihdoin sijaintia nopeasti ja yövyimme hotelleissa yleensä yön tai pari ja jokaiselle päivälle oli suunniteltu paljon nähtävää ja koettavaa. Esimerkiksi vierailimme moskeijoissa ja Turkin tärkeimmissä historiallisissa nähtävyyksissä kuten Troijassa ja Efesoskessa. Söimme Iskender-kebabia sen syntymäpaikalla Bursassa ja näimme miten silkkimattoja tehdään Anatoliassa ja vietimme rantapäiviä Kusadasissa. Vietimme iltoja porukalla kahviloissa, sekä kävimme huvipuistossa.

Palasimme Istanbuliin viettämään leirin kolme viimeistä päivää. Pääsimme päivän kestäväälle veneretkelle Bosporinsalmelle, jossa saimme hypätä veteen veneestä rauhallisessa poukamassa ja nauttia auringosta ja upeista maisemista. Viimeisenä iltana olimme vieraina paikallisen Lions Clubin juhlassa, joissa saimme tutustua perinteiseen häitä edeltävään Henna-seremoniaan. Mielienkiintoisen seremonian jälkeen esitimme bussimatkoilla harjoittelemamme turkinkielisen laulun, joka oli illan kohokohta. Seuraavana aamuna hyvästelimme toisemme ja lähdimme haikein mielin kohti kotia.

Kiitos tästä hienosta mahdollisuudesta Amurin Lions Club.

Iiri Vaitti

YSTÄVYYSVIERAILU REYKJAVÍKIIN – VIERAANVARAISUUTTA, KANSAINVÄLISYYTTÄ JA LEIJONAHENKEÄ PARHAIMMILLAAN

LC-Hämeenkyrö/Kyröttäret vierailivat syyskuussa islantilaisen Fold-ystävyyshklubinsa kutsumana maailman pohjoisimmassa pääkaupungissa, Reykjavíkissa. Matkalla mukana olivat presidentti Arja, charter presidentti Maria, Sirkka, Anja, Jaana, ex-lion Birgitta sekä aikuisseuralaiset Keijo (Sirkka) ja Lasse (Maria).

Heti maahan tultuamme tutustuimme geotermiseen Blue Lagoon -kylpylään, joka on yksi noin 325 000 asukkaan satujen saaren maamerkeistä ja jossa valtaosa vuosittaisesta 1,3 miljoonasta turistista käy nauttimassa +35 - +39 -asteisesta mineraalipitoisesta uimavedestä. Siinä, missä britit työpäivän päätteeksi suuntaavat pubiin, islantilaiset menevät (maa)uimaloihin tai kylpylään.

LEIJONAYSTÄVÄT OPPAINAMME

Lionsklúbburinn Fold Reykjavíkin Anita, Hrund, Kristin ja Bessý puolisoineen hakivat meidät Hotel Central Plazasta ja suuntasimme Golden Circle -kierrokselle: kohti Thingvellirin kansallispuistoa, Euraasian ja Pohjois-Amerikan mannerlaattojen eroamiskohtaa, viikinkiaikaisista parlamenttia ja tuomioistuinta, kuumaa lähdeä ni-

meltään Strokkur, pienempiä geysireitä ja Gullfoss-putousta. Tutustuimme Fridheimerkasvihuone- ja tomaattitilaan, jossa on konsultoitu suomalaista kasvihuoneosaamista. Fridheimerissa nautitun lounaan päätteeksi vastaanotimme Guthmundur H. Gunnarssonin ojentaman Fjölumdaemisstjóri Council Chairperson 2015-2016 MD 109 Island -viirin.

Lampaiden ja töltistään kuulujen islanninhevosten laidunkausi oli päättymässä, lehmii oli yhä ulkoruokinnassa. Bongasimme lukuisia lintuja, mutta matelijoita saarella ei ole, kansallislintua korppia kuvaavia patsaita/maalauksia oli tienvarren talojen pihoissa ja lukuisten villatuotemyymälöiden somisteena. Mielenkiintoisen ja tuiman sateen siivittämän

kiertoajelun aikana kuulumme maan historiasta, ainutlaatuisista saagoista, taloudesta ennen ja jälkeen pankkikriisin, luontoarvoihin perustuvasta kulttuurista ja koulutuksesta, alumiiniteollisuudesta, kirkoista sekä terveyden- ja ikäihmisten huollosta. Lähes jokaisella reykjavikilaisperheellä on korkeatasoinen kesämökki sisämaassa.

Tunnustuksen ansaitsee tapa, jolla islantilaiset tuoteistavat luonnon karuuden, koleaan ja arvaamattoman sään ja siten turvaavat yhdeksi pääelinkeinokseen turismin. Kertaakaan he eivät – ainakaan meidän kuultemme – nuri- sateesta, viimasta tai märestä maapohjasta, vaan tiedustelivat, ettei meillä suinkaan ollut liian kylmä.

Emäntämme ja isäntäm-

me olivat aidosti kiinnostuneita niin suomalaisuudesta, Kyröttärien toiminnasta ja meistä henkilökohtaisesti. Varmistimme, ettei mikään teema tai kysymys olisi kiusallinen, joten saimme mitätävän tietopaketin maan leijonatoiminnasta, Islannista ja islantilaisuudesta. Ihailimme sitä, miten laaja tietous heillä oli maansa oloista ja historiasta, sillä monetkin kysymyksemme olivat sellaisia, joihin ei ollut voinut etukäteen valmistautua tai opetella vastauksia ulkoa.

Vieraanvaraisuus ja ystävällisyys henkivät foldilaisista joka hetki, koimme olevamme yhtä suurta leijonaperhettä! Lassea ja minua kuljettaneet Anita & Thor ajeluttivat meitä vielä yliopiston campusalueelle, näimme tietysti Alvar Aallon suunnitteleman Pohjola-talon. Tutkitusti islantilaiset lukevat eniten maailmassa, ja yliopiston erään rakennuksen kellarin holvissa on maan kallein aarre eli käsinkirjoitetut pergamenttikirjat, joille talletettu maan kirjoitettu monisatavuotinen historia. Kirjoissa mainittu suomalaisetkin, joiden noitumistaidot on nostettu kunniin...

Eläminen Islannissa on kallista, siksi moni tekee kahta työtä, maan työttömyysprosentti on kuitenkin kiitettävän alhainen: 4,3. Tavanomasta arjen pohdintaa on se, miten varaudutaan yllätyksellisiin maanjäristyksiin ja tulivuorten purkauksiin, niin rakennusteknisesti kuin asenteellisestikin.

KESKUSTELEVA KLUBIKOKOUS

Grand Hotel Reykjavíkissa pidetyssä LC-Foldin klubikokouksessa olivat koolla lähes kaikki 39 jäsentä, osa oli tullut sisämaasta ihan vain suomalaisvieraiden takia. Maassa maan tavalla: kehotin Arjaa

aloittamaan puheenvuoronsa sanomalla "Eg heiti Arja Arvossdottir, takk fyrir...", ja aloitusta seuranneet aplodit olivatkin valtaoisat. Kokouksen asialista noudatti samaa muotoa kuin mikä on meidän käsittelytapamme, mutta ruokailu oli meistä poiketen kesken kokousta. Kokous oli varsin keskustelevala ja hyvähenkinen, puheenvuorot pidettiin puhujapöytästä käsin. Arpajaisia ei foldilaisilla ole, he keräävät vapaaehtoisien kokousmaksun, joka antajan mukaan vaihtelee noin 5-15 euron välillä.

Ennätimme hankkia Kyröttäriille viirin juuri ennen Reykjavíkiin lähtöä, joten ensimmäisen oman viirimme annoimme presidentti-Anitalle, joka puolestaan luovutti Foldin viirin meille. Tilanne oli juhlava ja arvokas, lämminhenkinen. Ilauduimme korutuliaisista, jotka oli pakattu kukin leijonatarraalla varustettuun eleganttiin rasiaan, me puolestamme veimme tuliaisina tuotteita maineikkaasta Frantsilan Kehäkukasta, jonka Tiina-emäntä on yhteistyökumppanimme sekä luovutimme kaikille Epiirin pinssit.

MAA JA KULTTUURI TUTUKSI RUOAN KAUTTA

Kaupungin nähtävyyksistä Harpa-konsertti- ja konferenssirakennus on Ehdottomasti Must. Sen massiiviset rakenteet, tummat seinät ja sisustusratkaisut, pelkistetyt taideteokset ovat "virkistävää" vaihtelua muun Euroopan koristeellisille rakennusratkaisuille. Kirkoissakin noudatettiin minimalistista linjaa, minkä ymmärtää mietittäessä saaren luonto-olosuhteita ja historiaa, oltuaan lähes koko monisatavuotisen ajan jonkun muun maan alaisena Islanti itsenäistyi v. 1944.

Islantia on sanottu turistienkin kannalta turvalliseksi maaksi, esimerkiksi poliiseilla ei käsiaseita – mutta Maria ja Lasse näkivät klassisen käsirautatäpätöksen Laekjargatanille mennessämme Reykjavíkurtjörn-järven rannalle, jossa oli sadoittain kesyjä hanhia, pienikokoisia joutseja, taveja ja sorsia, korppeja ja harakoita.

Maahan ja kulttuuriin tutustuu ehkä parhaiten ruoan kautta? McDonald'seja ei löydy, mutta näimme yhden

Subwayn. Fridheimerin tomaattitilalla herkuttelimme mehevällä tomaattikeitolla ja klubikokoukseen Grand Hotel Reykjavíkin keittiömestari – taidokkaasti kuten kuulemma aina klubitahtumiin – oli nyt loihtinut lammaskattauksen sekä suklaaleivoksen. Omatoimisesti kierrellessä kokeilimme myös merikrotoa, valasta (!), lunnia, lammaskkeittoja paikallisen variksenmarjaviinin tai maan omien panimoiden oluen kera, jälkiruoaksi valitsimme kermaisen rahkan oloista skyria. Kansallisen pikaruokan maineeseen ylätäntä hot dogin tyyliä pylsa og gosja maistoimme ja maukkaiksi totesimme.

Kannustamme klubeja solmimaan ystävyys- ja vuorovaikutussuhteita "hieman eksoottisempienkin" maiden klubien kanssa. Meitä kaikkia yhdistää leijonahenki. Kuten charterjuhlapuheesani totesin: arvokkain, mitä toiselle voi antaa on se, että antaa aikaansa. Kiitämme foldilaisia vieraanvaraisuudesta, ajan antamisesta ja kansainvälisyysnäkökulmasta – tuo kaikki on leijonahenkeä parhaimmillaan.

Sirpa Peltonen, Kari Makkonen ja Aula Koivula lisäämässä turpeita polton loppuvaiheessa

Hautatervalla varoja hyväntekeväisyyteen

LC Virrat/Toriseva ja LC Virrat/Tarjanne vaalivat jälleen viime kesäkuussa tervanpolttoperinnettä Virtain Perinnekylässä. Järjestyksessään 11:s tervahauta paloi 26.-28. kesäkuuta – juhannuksen jälkeisenä viikonloppuna kahden klubin jäsenten huolellisessa valvonnassa runsaat kaksi vuorokautta yhtämittaa.

Polttotapahtuman vastavana vetäjänä toimi Jussi Palanne. Haudan sytytystilaisuudessa hän esitteli polttotapahtuman paikalle saapuneelle liki satahenkiselle yleisölle.

Sytytykseen osallistui parikymmentä henkeä: lionseja ja yritysten ja yhteisöjen edustajia. Joukkoon pääsi ostamalla sytytystikun LC Virrat/Torisevalta.

Runsaat 20 kuutiota tervaksia

Tervasten hankinnasta ja haudan valmistelutyöstä

huolehtivat Virrat/Toriseva-klubin jäsenet kevään ja alkukesän mittaan. Haudan valmistelu vaatii ison satoja työtunteja tervasten hankinnasta, kuivattamisesta ja pienimisestä haudan pohjan valmistamiseen ja haudan kasaamiseen. Tervaksia ladottiin hautaan reippaasti yli 20 kuutiota.

Virrat/Tarjanne-klubin jäsenet riensivät avuksi varsinaiseen tervahaudan polttoon eli mm. palavan haudan vartiointiin.

Haudan poltossa tervasten pitää kytä sopivasti. Jos tuli yltyy liikaa, haudan päällä olevia turpeita tiivistetään ja jos tervakset eivät

kyde kunnolla päälle pistelään ilmareikiä. Sytyttämisen jälkeen hautaa valvottiin jatkuvasti perjantaista maanantaihin viiden hengen ryhmissä ja kuuden tunnin vuoroissa.

Ensimmäiset tervat haudasta saatiin lauantaina ja pullotettavaa riitti sunnuntaihin saakka. Tervaa saatiin lopulta vähemmän kuin etukäteen arvioitiin.

Kysytty ja monikäyttöinen tuote

Hautatervaa voi käyttää esimerkiksi veneen tai katon suojaukseen, lääkinnässä haavanhoitoon, puunsuojaineeksi pellavaöljyvernissan ja tärpätin kanssa tai vaikka auton alapohjan suojaamiseen, sillä terva umpeutuu itsestään kivien naarmuttaessa pintaa. Muttereissa ja ruuveissa terva estää jenkojen ruostumisen.

Hautaterva on haluttu tuote ja lionsien polttama terva meneekin aina kuin kuumille kiville.

Tervanpoltto oli Suomessa voimissaan 1700-luvulta alkaen ja pohjoisella Pirkanmaalla sijaitseva Virrat eteläisimpiä paikkoja, jossa sillä oli merkitystä myös elinkeinona.

Tuomas Kulmala billitsemässä palamista polton alkuvaiheessa.

Tervahaudan savu nousi tyynestä säästä johtuen korkealle

KEINU KULTAVUORELLE

Kultavuoren koulun suuri peruskorjaus Orivedellä alkoi olla loppusuoralla keväällä 2014, kun koulun vanhempainyhdistyksen vetäjä otti opettajien toivomuksesta yhteyttä paikallisiin Leijoniin. Myllerryksessä oli myös koulun piha mennyt uusiksi ja opettajat kaipasivat sinne lisää leikkivälineitä. Molemmat klubit ottivat haasteen vastaan. Lc Orivesi Isomakkaran presidentti Reijo Pänkäläinen ja Lc Oriveden presidentti Jorma Kumpulainen totesivat palaverissaan, että ”jakara” pystyssä pysyäkseen tarvitsi vähintään kolme jalkaa ja siihen tehtävään löytyi AR -säätiö.

Hanke lähti etenemään Hämeen Viherrakennuksen tarjouspyynnöllä tunnetulle kotimaiselle leikkivälinevalmistajalle Lappsetille. Valituksi tuli hinnaltaan raameihin sopiva linnunpesäkeinu. AR -säätiö tuli mukaan 25%:lla ja loput 75% klubit kustansivat puoliksi. Syys-lokakuun vaihteessa 2014 Kultavuoren koulun pihaan pystytettiin Oriveden kaupungin toimesta turvallinen ja kestävä linnunpesäkeinu. Koulun oppilaat pääsivät innolla testaamaan laitetta palattuaan pitkän väestökouluvaiheen jälkeen uudistettuun kouluunsa syysloman jälkeen.

Ahto Leppälä
Lc Isomakkara Orivesi

Leijonan pennunpennut vauhdissa vuoden vanhassa linnunpesäkeinussa

Kuvassa edessä vasemmalla LC Diamonds Heli Valkama sekä Niila, takarivissä vasemmalta Annukka Vuorinen (LC Diamonds), Maija Köntti (LC Diamonds), Kirsi Stenvall (Hope ry) sekä Rose-Marie Laaksonen (LC Diamonds)."

Diamonds lahjoitti

Lions Club Tampere Diamonds toimitti tänään hyväntekeväisyysjärjestö Hope ry:lle erän jääkiekko- ja salibandy-mailloja, luistimia ja muita urheiluvälineitä, jotka jaetaan eteenpäin vähävaraisille pirkanmaalaisnuorille heidän liikuntaharrastustensa tukemiseksi. Erityisesti talviurheiluvälineille on nyt kova kysyntä, joten lahjoitus tulee todelliseen tarpeeseen.

Kiekkomailat Mestis-pelaajien nimikirjoituksilla varustettuna on saatu lahjoituksena Lempäälän Kisan Mestis-joukkueelta sekä LeKi ry:n jääkiekkojaostolta.

LeKi:n lisäksi LC Diamonds haluaa kiittää myös urheiluliike Stadiumia sekä jääkiekkotuomari Anssi Salosta, jotka olivat mukana mahdollistamassa urheiluvälineiden lahjoituksia!

Pirkkalaan ensimmäinen naisleijonaklubi

Kahden miesklubin lisäksi Pirkkalaan perustettiin 26.05.2015 kunnan ensimmäinen naisleijonaklubi, LC Pirkkala/Pirkattaret. Perustamisjuhlaa vietettiin kauniin syksyisissä tunnelmissa 25.09. ravintola Bufferrissa. Pirkattarissa on 26 perustajajäsentä, joiden lisäksi

juhlaan oli kutsuttu vieraita muista Lions-klubeista. Heidän joukossaan olivat myös piirikuvernööri Erkki Voutilainen sekä Pirkattarien opasleijonat Esko Hietanen ja Maritta Toivio. Pirkattarien kummiklubina toimii LC Tampere/Wivi Lönn, ja kauden 2015-2016 presidenttinä

Eeva Leskinen.

Pirkattaret aloittelevat toimintaansa innolla, keskittyen erityisesti satavuotisjuhlan palveluhaasteen teemoihin. Pirkkalan joulumyyjäiset sunnuntaina 22.11 on klubin ensimmäinen varainhankintatapaus erilaisine myyntituotteineen sekä Nalletohto-

reineen ja joulupukinkirjeen kirjoittamismahdollisuuksineen. Lisäksi Pirkattarilla on tavoitteena ennen joulua saada kerättyä joululahjapaketteja kunnan vähävaraisille lapsille ja nuorille, yhteistyössä sosiaalitoimen tai seurakunnan diakoniatyön kanssa.

LC Parkanon liitännäisklubi

Tänään 18.5.2015 tämä upea naisjoukko antoi lionlupauksen Parkanon kaupungintalon valtuusto salissa. Nämä 8 kuvassa. Yhdeksän todellisuudessa. Heistä tuli liitännäisklubi LC Parkanoon.

ELÄMYKSIÄ AHVENANMAALLA JA L

LC Pirkkala/Naistenmatkan perinteinen leijonamatka suuntautui tänä vuonna merelliseen Suomeen: Ahvenanmaalle ja lounaissaaristoon. Kauimpana saarikohteenamme oli Utön majakkasaari.

Bussimme starttasi perjantaina puolilta päivin Pirkkalan Suupalta kohteenaan Korppoon Galtbyn satama. Matkamme sujui joutuisasti, kun saaristotien lauttajonot olivat kohtuulliset. Satamassa meitä odotti Kyrkogårdsö:n isäntä Markus Nordberg, joka kiidatti meidän 23-henkisen joukkueemme m/s Storskär-veneellä Ahvenanmaalla, Kökarista koilliseen sijaitsevalle kotisaarelle. Majoituimme perheen Havsgården-lomakeskukseen, joka on suosittu rippikoulujen ja taideleirien pitopaikka.

Maittavan ja monipuolisen päivällisen, upeiden saaristomaisemien ihailun ja saunomisen jälkeen uni maittoi ja heräsimme virkeinä lauantaiamuun. Tutustuimme

Markuksen elävästi kertomaan Kyrkogårdsö:n ja saariston historiaan. Nykyinen isäntä edustaa 1500-luvulla saarelle asettuneen suvun 17. sukupolvea. Hyvän lohikeit-

tolounaan ja Ahvenanmaan pannukakun jälkeen olimme valmiita jatkamaan retkeämme tutulla veneellä Kökarin pääsaarelle. Siellä tutustuimme fransiskaani luostarin

raunioihin ja kirkkoon ulkopuolelta - sisällä oli mannersuomalaiset häät. Saaren keskuksen Karlby:n vesitankkauksen jälkeen tiemme vei Källskärille. Ruotsalainen

OUNAISSAARISTOSSA 21.-23.8.2015

kreivi Göran Åkerhielm teki karun ulkosaaren omaksi paratiisikseen hirsihuviloineen, pihoineen ja puutarhoineen ja lahjoitti sen myöhemmin Ahvenanmaan maakuntahallitukselle. Saarelle pääsee nyt vapaasti. Varsin vaikuttava paikka.

Matkamme jatkui karun ulkosaariston läpi Utön majakkasaarelle, missä majoitimme armeijan kasarmista saneerattuun Utö Havshotelliin. Saari on suosittu retkikohde ja kauniina viikonloppuna 100-paikkainen hotelli oli aivan täynnä. Hotellin saaristolaisillallinen ei jättänyt toivomisen varaa ja elämyksen kruunasi upea auringonlasku. Sunnuntiaamuna osallistuimme mielenkiintoiselle saarikierrokselle. Yhteysalus Eivor kuljetti meidät Jurmon, Aspön, Nötön ja Berghamin pysähdyksiin Paraisten Pärnäisiin, mistä tuttu bussi toi meidät koti-Pirkkalaan.

Saariston matkamme antoi meille paitsi uusia kokemuksia, myös elämyksiä, joita tavallisella matkalla ei ehkä tavoita. Meillä oli ainutkertainen mahdollisuus rauhoittua ja nauttia upeista maisemista ja Suomen suvesta parhaimmillaan, Matkasäämme ei olisi voinut olla parempi. Ajattelemisen aihetta kaiken kauniin keskellä antoi kuitenkin se, että sinilevä näytti vallanneen ulkosaariston. Kellanvihreä mönjä peitti paluureittimme hienojen saarten rannat ja väärästi maiseman. Huoli Itämeren puhtaudesta ei näytä olevan aiheeton. Lisää kuvia matkaltamme löydät kotisivujemme valokuvagalleriasta

Matti Pitkänen

Kaakinmaan klubi vieraili Bordeaux'n alueella

Taustaa

LC Tampere/Kaakinmaa aloitti 40-vuotisjuhlavuotensa vierailemalla Ranskassa 15.9.-22.9.2015 kuuden kerran, tällä kertaa Bourdeaux'n ympäristössä. Isäntinäme oli jälleen ranskalaiset lion-ystävämme Rio ja Satu Guidez. He ovat järjestäneet meille aina monipuolisen ja mielenkiintoisen ohjelman ja ovat toimineet paikallisoppaiden lisäksi oppainamme ja Satu myös tulkina. Kuljettajaksemme on jo vakiintunut Claude, jonka järjestelykykyihin ja ajotaitoon kaikki ovat ihastuneet. Matkaan lähti presidenttimme Jyrin lisäksi 7 veljeä ladyineen, mikä on piskuiselta klubiltamme hyvä saavutus. Tällaiset yhdessä ladyjen kanssa tehtävät matkat ovat hyvä tapa ylläpitää klubin hyvää yhteishenkeä ja keskinäistä viihtyvyyttä.

Tiistai 15.9. meni matkustamiseen, ensin lentämällä Pariisiin ja sieltä bussilla 60 km Bordeaux'n kaakkoispuolelle majapaikkaamme Bazasin kaupunkiin. Matka sinne oli pitkä, yli 600 km, mutta vastaavasti päivittäiset ajomatkat olivat vain muutaman kymmenen kilometriä. Viehättävä hotellimme laajan vihreän puiston keskellä sijaitsi noin kilometrin päässä keskustasta. Hotellilla oli uima-allas sekä ulkona että sisällä, molemmat olivat ahkerassa käytössä, jos joutoaikaa jäi tarpeeksi päiväretkeltä paluun ja illallisen väliin.

Saint Émilion

Keskiviikkona matkasimme pikkuteitä keskiaikaisten kaupunkien kautta päivän kohteeseemme, Saint Émilionin kaupunkiin. Aluksi

maisemassa olivat hallitsevana auringonkukka- ja maissipellot, jotka vaihtuivat Dordogne-joen laaksossa lukuisiksi viinitarhoiksi tien molemmin puolin. Mäen päällä sijaitseva kaupunki on saanut alkunsa 700-luvulla. Ko-mein nähtävyys on syvälle kallioon louhittu monoliittikirkko, pääsimme paikallisoppaan johdolla käymään myös maanalaisissa katakombeissa ja tutustumaan suoraan kallioihin kaivettuihin hautoihin.

Lounastauko oli oppaan viinitilalla. Viinimaistajaisen yhteydessä meille opetettiin miten oikeaoppisesti testataan hyväksymmekö meille tarjottavan viinin juotavaksemme. Saint Émilion on yksi tärkeimmistä viini-alueista Bordeaux'n alueella, pääasiallisena lajikkeena on Merlot. Viininkorjuu oli alkamassa, korkeat viiniköyn-

nösten yläpuolella liikkuvat koneet hoitavat rypäleiden keruun.

Bordeaux

Torstaina kohteenamme oli alueen pääkaupunki, jo Roman ajoista tärkeänä pidetty Bordeaux. Se sijaitsee Garonne-joen alajuoksulla joen jakaessa kaupungin kahteen osaan. Teimme kiertoajelun sekä bussilla että kävellen. Näimme kaupungin tunnetuimmat nähtävyydet, esplanadipuistossa sijaitsevan Monument aux Girondis- suihkulähteen ja puiston toisessa päässä Montaignen ja Montesquien patsaat. Rantabulevardin varrella olevia taloja oli kunnostettu ja ne näyttivät upeilta. Ylitimme kaupunkia halkovan joen uutta v 2013 avattua siltaa pitkin, jonka erikoisuus on se, että sen kansi on nostettavissa lähes

90 metriä korkeiden pyloni-
en varassa vaakatasossa ylös,
jotta jokea pitkin kaupunkiin
tulevat valtamerialukset pää-
sevät sen alitse.

Vielä näimme komeita
kirkkoja, vanhoja portteja,
loisteliaan Grand Theatren
ulkoa sekä joen rantabule-
vardilla olevan upean puoli-
ympyrän muotoisen aukion,
Place de la Boursen. Rannas-
sa oli eräänlainen vesipeili,
suorakaiteen muotoinen alue,
jossa oli ohut kerros vettä, jo-
hon pörssiaukion rakennuk-
set peilaantuivat vesihöyryn
läpi.

Viiniä ja kulttuuria

Perjantaina tutustuimme lä-
heisen Sauternes´n alueeseen.
Pysähdyimme mm kuuluisan
Chateau d'Yquem laajojen
viinitarhojen äärellä. Tääl-
lä tuotetaan yhtä maailman
kalleinta makeaa jälkiruo-
kaviiniä. Poiminta tapahtuu
käsin rypäle kerrallaan, sama
rivi useaan kertaan. Poimi-
taan vain jalohomeen kutis-
tamat rypäleet. Huippulaat-
tu, suuri riippuvuus säästä ja
korkeat tuotantokustannuk-
set nostavat viinin hinnan
korkealle.

Jatkoimme matkaa rans-
kalaisen nobel-kirjailijan
(1952) Francois Mauriacin
mäen päällä olevalle maaseu-
tuasunnolle, kiersimme sen
ennalleen jätetyissä huoneis-
sa, missä tämä pääsi rauhoit-
tumaan ja kirjoittamaan. Pa-
rin kilometrin päästä pysäh-
dyimme Verdelais´n kylässä,
jonka hautausmaalla kävim-
me kuuluisan taidemaalari-
n Henri Toulouse-Lautre-
cin vaatimattomalla haudal-
la. Kylän kirkko on suosittu
pyhiinvaelluskohde.

Kirkolta siirryimme Cha-
teau Cherraun viinitilalle.
Isäntä esitteli viinitilaansa
ja saimme maistella yhden
rivin päästä meille jätetty-
jä viinirypäleitä, hyvin ma-
keat rypäleet matkalaisille
maistuivat.

Tilalta ajettiin Lautrecin

äidin omistaman linnan edus-
talle, missä taiteilija oli kuol-
lut vuonna 1901. Vielä ennen
hotellille paluuta poikettiin
keskiaikaiseen Saint Macai-
ren kylään.

Lauantaina oli vapaapäivä,
jonka käytimme tutustumal-
la itse Bazasin 2000 vuotta
vanhaan kaupunkiin. Santia-
go de Compostelaan johtavan
pyhiinvaellusreitillä simpukka-
merkintöjä seuraten tulimme
keskusaukion laidalla oleval-
le kirkolle. Kirkko lasimaala-
uksineen oli komea niinkuin
muutkin matkalla käymämme
kirkot. Aukiolla oli perinteis-
et lauantaimeurastajat. Toria
reunustavien holvikaarien ala-
lla nautimme osterit valkoviin-
in kera, osa tosin tyytyi vain
viiniin.

Medoc

Sunnuntaina kohteenamme
oli Medoc, joka tunnetaan
yhtenä maailman parhaim-
mista viinialueista. Leuto,
meren ja joen aikaansaama
kostea ilmasto, syksyn ja
talven sateet, kesän aurin-
gonpaiste ja otollinen kalk-
kipohjainen sora- ja hiekka-
luovat otolliset olosuhteet viini-
viljelylle. Pääasialliset rypäleet
ovat Cabernet Sauvignon ja

Merlot. Tasaisilla Garonne-
joen länsipuolella viinitar-
hat näyttivät jatkuvan maan
ääriin asti. Näytti erikoisel-
ta, kun viinipeltöjen keskel-
lä valtameriristeilijä eteni jo-
kea pitkin kohti Bordeauxia.
Saavuimme viinialueen sydä-
meeseen, Margaux´n ky-
lään, joka on täynnä kuului-
sia ja huippulaatua tuottavia
viinitiloja.

Pysähdyimme useamman
komean linnan edustalla va-
lokuvaustauon ajaksi. Pidem-
pään pysähdyimme Chateau
Margaux´n viinitilalla. Tilan
viini tunnettiin jo keskiajal-
la ja viini pääsi korkeimpaan
grand cru-luokkaan jo v. 1855.
Tilan parhaimmat viinit ovat
hyvin kalliita. Chateau Aney-
tilalla meille esiteltiin viinin
valmistusprosessi alusta lop-
puun, rypäleiden keruusta
pakkaukseen asti.

Alueen pääkaupungis-
sa Pauillacissa pidetyn lou-
nastauon jälkeen ylitimme
laivalla hienossa aurinkoi-
sessa säässä Gironde-joen
ja saavuimme vastarannal-
le Blayen kaupunkiin. Nou-
simme vallihaudan ylittävää
siltaa pitkin vahvojen muu-
rien suojassa olevaan lin-
noitukseen. Joen itäpuolel-
la maasto, päinvastoin kuin

länsirannalla, oli mäkistä ja
paikoin jyrkkien seinämien
reunustamaa.

Päivän viimeisessä koh-
teessa pysähdyimme Cre-
ment de Bordeaux´n viini-
kellarilla, jossa valmistetaan
kuohuviiniä perinteisellä
samppanjamenetelmällä. Täl-
lä tilalla rypäleet poimitaan
käsin.

Kotimatka

Maanantaina aloitimme kak-
sipäiväisen kotimatkamme.
Poikkesimme moottoritietä
Cognaciin, jossa vierailimme
Remy Martinin konjakkiteh-
taalla. Siellä meille kerrottiin
konjakin valmistusproses-
sista siirtyessämme laajalla
alueella kaupunkijunalla ra-
kennuksesta toiseen. Lou-
naspaikkaan siirtyessämme
vastaan tulivat muidenkin
tunnettujen konjakkimerk-
kien kyltit. Jatkoimme yöpy-
mispaikkaamme Fontenay le
Comtessa.

Tiistai- ja keskiviikkona jatkoimme
kohti Pariisia. Lounastau-
on pidimme Le Mans'ssa.
Ennen lounasta ehdim-
me tehdä pikaisen käynnin
keskusaukion laidalla ole-
vassa monumentaalisessa
goottilais-tyylisessä kated-

raalissa. Se on yksi Ranskan suurimmista.

Sen jälkeen edessä oli enää matka Pariisiin ja sieltä lento Suomeen. Kotona Tampereella olimme seuraavan vuorokauden puolella.

Yhteenveto

Ranskan matka tarjosi jälleen kerran paljon nähtävää. Ohjelma oli runsas ja monipuolinen, mistä kiitokset ranskalaisille ystävillemme. Opimme uutta alueen historiasta, kaupungeista, paljon ranskalaisesta viinikulttuurista ja ranskalaisista viineistä yhdellä sen kuuluisimmista tuotantoalueista. Isännillemme ja kuskille annoimme suurkiitokset. Bussimatkat olivat rattoisia, kun takapenkin kuorolaiset viihdyttivät meitä lyhyilläkin taipaleilla lauluillaan. Claudekin innostui kuljettajanistui-

meltaan esittämään muuttaman laulun. Ranskan matkat ovat aina myös herkuttelumatkoja. Harvassa maassa jos missään syödään yhtä hyvin kuin Ranskassa. Aamiaisbuff-

fetin lisäksi meillä oli päivittäin kolmen ruokalajin lounas joko viinivilalla tai ravintolassa ja illallisella hotellilla sama toistui. Ei ihme, että kiloja tuli kaikille lisää.

Kaikki olivat tyytyväisiä matkaan. Omasta puolestani kiitokset kaikille hyvästä seurasta.

Pentti Latva

CARPPE DIEM - TARTU HETKEEN !

HYVÄT LEIJONA - VELJET !

T ä s s ä a j a t u k s i a veljeydestä.

Tarkoituksenamme on edistää ja ylläpitää lion-perinteitä ja toimia WE SERVE-hengessä. Toimintaan osallistuminen, oma aktiivisuus, palveluhenkisyys, toisten veljien ymmärtäminen ja keskinäinen kunnioitus, klubihistorian ja meidän tapamme toimia-ajatus, strategiamme sekä taloudelliset voimavarat - unohtamatta ladyjen panosta - antavat hyvän pohjan tuloksia tuottavalle ja aikaansaavalle Härmälän Leijonien toiminnalle.

Meidän tulee pitää yhteyttä toisiimme, ylläpitää ja vahvistaa yhteenkuuluvuutta. Toimimme aktiivisesti lion-hengessä, asioita ja ihmisiä arvostaen ja auttaen. Suhtaudumme positiivisesti asioihin. Omaksumme elämänmyönteisen asenteen.

Pyrimme vaikuttamaan palveluhenkisesti alueemme asioihin eri tahoilla ja asiatasoilla. Olemme tasapuolisia ja oikeudenmukaisia. Toimimme niin, että elämäkokemus, taidot ja osaaminen vahvistavat toimintamme tunnetuksi tekemistä.

Toimintamme on poliittisesti sitoutumatonta.

VELJEYS, YSTÄVYYS JA TOVERUUS

Mitä ne tarkoittavat ?

Ehdoton keskinäinen luottamus, voidaan puhua luottamuksella kaikista asioista, myös vaikeista asioista, toista kunnioittaen ja arvostaen.

Toisen kuunteleminen on taito sinänsä. Mitä se antaa meille ? Iloa, yhteisöllisyyttä, veljeyttä, sosiaalista kanssakäymistä, mukavia yhdessäolon hetkiä, ystävyyttä ja ihmistuntemusta.

PERUSVELJEYS

Mitä se on ?

Lion-veli on kaveri, ystävä, tosiystävä, veli, veriveli. Kaikkien kanssa tullaan toimeen - kahdenkeskisyys - itseltään antaminen ja avoimuus - toista ei voi komentaa eikä määrätä.

Lähtökohtana kahdenkeskisyys - koko elämä veljeyden rakentamiseen, vrt. jokin aatteellinen järjestö tai organisaatio, hyvä harrastusryhmä tms. Veli tarvitsee veljeä, ihmisen on periaatteessa yksinäinen eläin.

VELJEYDEN RAKENTEELLINEN POHJA

Luottamus - tämä tunnetila syntyy käyttäytymisen kautta. Se syntyy ja kasvaa, mutta voi myös vähetä.

”Usko” ja veljeys yhdistää”, vilpittömyys ja samaistuminen auttaa kuin myös toi-

sen aktiivinen ja myötäelävä kuuntelu.

Ainainen kiire, hyörinä ja aika voivat tappaa luottamuksen. Luottamuksen palauttaminen on vaikeaa, mutta vaikeistakin asioista on hyvä puhua. Tunteet ovat tällöin vahvasti mukana. Kahdenkeskistä ihmissuhdetta voi käsitellä monella tavalla, esim. anteeksianto on vahva keino.

OLENKO VELJENI VARTIJA ?

Kuka ojentaa, jos siihen on tarvetta ?

Pitääkö asioihin puuttua, miten ja koska ?

Miten suhtautua pyrkivyyteen ?

Miten ”neuvoa” veljeä järjestötoiminnassa, jos kyseessä on sopimaton käytös tai elämäntapa.

LÄHIMMÄISEN- RAKKAUS, VELJENRAKKAUS

Moraalierot ja uskontoerot voivat ovat vaikuttamassa. On myös muita erottavia tekijöitä. Jos kaikki asiat sujuvat hyvin, niin asia OK. Huomaa tässä kuitenkin hyvät tavat ja käyttäytymissäännöt. Itsekeskeisyys ja omahuuto ei ole hyvä asia. Ne tappavat ystävyyden.

Härmälän Leijonat ladyineen on veljesperhe. Pidämme yhtä. Olemme ulospäin suuntautuneita ja osaamme valita oikeat tavat toimia. Meillä on vuosikymmenten takaiset toimintatapamme ja tunnemme toisemme. NykYTEKNIKAN hyväksikäyttö, oma järjestökokemus ja oma ajattelu auttavat lion-työssä

Veljeys vahvistaa, ”hal-linto” pyörii ja toiminta on jatkuvaa. Veljen vahvuudet hyödynnetään ja kasvamme kukin henkisesti ja ryhmänä. Itsetuntemme on kohdallaan ja olemme ylpeitä lion-kansalaisia, ylpeitä aattemme puolesta!

Mikä joukkomme merkitys on työpaikan, läheistemme, ystävien, sukulaisten ja vapaa-ajan eri harrastusryhmien ihmisiin ja verkostoihin. Tottakai sillä on merkitystä. Se palvelee myös klubimme olemassaolon oikeutusta, toiminnan ja perinteen jatkuvuutta!

Anna jotakin toisille itsestäsi: Maailma ja yhteiskunta muuttuu ja me kehityksen mukana. Mitä paremmin tunnemme itsemme - ”Nosce te ipsum - tunne itsesi” - sitä vahvempia olemme ryhmänä! Meitä Leijonia tarvitaan, koska olemme sen ansainneet!

Taide pitkä - elämä lyhyt eli “ARS LONGA VITA BREVIS! Tehdään asioita tänään eikä vasta huomenna!

Erkki Nikkanen
LC Tampere/Härmälä
klubipresidentti 2014 - 2015

VAIKEINTA ON HOITAA TYTTÖJEN VÄKIVALTA

LC Tampere Näsinnen ry:n kauden 2014-2015 lahjoituksen me voimme nuorille XXL:n lahjakortteja Nokian Pitkänimessä EVA-yksikön seikkailuterapiahoitoa varten. Lahjoituksen vastaanotti toimintaterapeutti Ville Turunen ja luovuttajina olivat Ulla Giss sekä Tuija Sulonen.

Väkivaltaiset tytöt ovat Pitkänniemen vaikeahoitoisten nuorten psykiatrisen yksikön EVA:n sairaimpia potilaita. Poikia lähetetään yksikköön hoitoon enemmän kuin tyttöjä, mutta tytöt tarvitsevat hoitoa pidempään.

Nuorten, vaikeasti väkivaltaisten tyttöjen oireilu on monimuotoista, heidän sosiaaliset tukiverkonsa harvoja ja heillä on eniten traumaattisia kokemuksia, kuten seksuaalista väkivaltaa.

TAYS:in Erityisen vaikeahoitoisten alaikäisten psykiatrisen tutkimus- ja hoitoyksikkö EVA toimii Pitkänniemen sairaalan alueella Nokialla. 12-paikkaisessa yksikössä hoidetaan alaikäisiä nuoria, joilla on vakaviin mielenterveyden häiriöihin liittyvää vaikeaa väkivaltakäyttäytymistä, vahingoittavaa seksuaalikäyttäytymistä tai pitkäaikaista itsetuhoisuutta. Yllä-lääkärinä toimii Riittakerttu Kaltiala-Heino, Tampereen yliopiston nuorisopsykiatrian professori.

Nuoret tulevat hoitoon muiden sairaanhoitopiirien lasten- ja nuorisopsykiatrisilta osastoilta ja lastensuojelun sijoituspaikoista. Yksikön tärkein tehtävä on väkivaltaisen käyttäytymisen hoidollinen hallinta.

EVA on ollut LC Tampere Näsinnen ry:n lahjoituskohde sen perustamisesta asti – siis jo 10 vuotta. Osastohoidossa on ollut parisataa nuorta.

Tänä aikana klubimme on lahjoittanut EVA:lle kaksi kanoottia seikkailuterapiaan, hankkinut heille televisioita ja pelilaitteita, osallistunut seikkailupuiston kustannuksiin, hankkinut nuorille elä-

myslippuja Särkänniemeeseen. Nyt muutamana viime vuotena olemme hankkineet nuorille elokuvalippuja poppareineen terapia-elämyshoittoon.

Nuorisopsykiatriaan suunnatut lahjoitukset

Yksityiset henkilöt, yhdistykset ja liikeyritykset voivat halutessaan tukea lahjoituksin nuorisopsykiatrian vastuualueen yksiköiden toimintaa. Lahjoitusvaroilla tuemme hoidossa olevien nuorten sekä heidän perheidensä toimintakykyä ja yhteistä toimintaa perheenä sekä luomme viihtyvyyttä sairaalassa olon ajalle.

Kaikki lahjoitusvarat ohjataan vastuualueen lahjoitustilille, ja varojen käytöstä päättää vastuualueen johtokokous.

Yhteyshenkilö EVA:lla
Toimintaterapeutti
Ville Turunen, mail
Ville.Turunen@pshp.fi

**LC-TAMPERE/
NÄSINNEULA,**
Sulonen Tuija, mail
tuija.sulonen@decens.fi

Eskareille huomioliivit

LIONS CLUB ORIVESI JAKAA HUOMIOLIIVIT ORIVEDEN ESKAREILLE.

LC suunnittelee tekemään liivien jaosta vuosittaisen perinteen. Näin ollen lapset saisivat liivit eskarista mukaansa koulutienkin turvaksi.

– Lasten ja nuorten turvallisuus on meille sydämenasia, LC:n miehet kertovat.

Esikoulunopettaja Marjo Ripatti on lahjoitukses-

ta kiitollinen. Tarvetta liiville on useana päivänä viikossa.

– Käymme Suojan kentällä ja lähileikkipuistoissa, metsäretkellä joka perjantai ja tal-

visin hiihtämässä ja luistelemassa, hän kertoo.

Huomioliivejä jaettiin tänä syksynä 70 kappaletta.

– Ikäluokan suuruus on noin sata lasta, mihin olemme varautuneet huomioliivien hankinnassa jatkossa. Tästä tulee klubin joka syksyinen aktiviteetti, Pekka Leskinen kertoo.

Kuvassa omat huomioliivinsä ovat jo saaneet Orivarsan eskarit. Taustalla liivejä lahjoittamassa olleet sihteeri Pekka Leskinen (oik.), tiedottaja ja turvallisuusvastaava Tapio Estola ja lohkon puheenjohtaja Kai Tanila.

Liivien pukemisessa eskarilaisia auttoi myös Oriveden kaupungin varhaiskasvatuksen johtaja Jussi Lintunen.

Heli Rahkonen
Julkaistu Oriveden Sanomissa 7.10.2015

LC-Orivedellä monipuolista toimintaa

Presidenttiparin ansiokas esiintyminen pikkujouluissa

Joulukuusi pystytetty Keskustielle

Ladyt askartelevat valopalloja myytäväksi Tonttujen Yöhön

Yhteinen pikkujoulu LC-Isomakkaran kanssa oli menestys

Tavarakeräys pakolaisille

Ilmoittaudu Punaisen sulan ja Arne Ritari juhlaan

19.3.2016 klo 12.30

Tampere –talossa

Punainen Sulka 2017 – avajaisjuhla & Arne Ritari -juhla

Punainen Sulka 2017 - keräyksen avajaisjuhla ja kampanjastartti sekä Arne Ritari -juhla järjestetään Tampere-talossa lauantaina 19.3.2016. Tilaisuus on tarkoitettu kaikille lioneille ja heidän perheilleen. Myös lionien vieraat ovat tervetulleita.

Punaisen Sulan avajaisjuhla

Aloitamme Punaisen Sulan avajaisjuhlalla Isossa salissa klo 12.30. Ohjelmassa on mm. keräyksen suojelijan, tasavallan presidentti Sauli Niinistön lähettämä tervehdys, keräyskumppaneiden puheenvuoroja ja kampanjan virallinen avaus. Tervehdysten lomassa kuulemme tasokasta ja viihdyttävää, musiikkia, tanssia ja muita esityksiä.

Arne Ritari-juhla & juhlalounas

Arne Ritari-säätiö täyttää 30 vuotta. Sen johdosta lionklubit / -piirit kutsutaan viettämään yhteistä Arne Ritari -juhlaa. Tilaisuus alkaa klo 15 ja se huipentuu uusien ritareiden ritariaksi lyöntiin. Klubeille tarjotaan tilaisuus palkita ansioituneita jäseniään anomalla heille Lions-ritarin arvo ja lyömällä heidät ritareiksi poikkeuksellisen juhlavassa tilaisuudessa.

Toivomme, että mahdollisimman moni tällä kaudella Lions-ritariksi lyötävistä lioneista saisi ritarin arvonsa tässä Arne Ritari-säätiön juhlavuoden yhteistilaisuudessa.

Klubien tulee ilmoittaa tiedot uusista ritareista ARS:n pu-

heenjohtaja Tapani Matintalolle (etunimi.sukunimi@lions.fi) tai ARS:n asiamies Timo Haastolle (etunimi.sukunimi@lions.fi) viimeistään 15.2.2016, jotta nimet ehtivät tilaisuudesta tehtäviin painotuotteisiin.

Musiikkiesitykset ja muut ohjelmanumerot jatkuvat myös tässä AR -juhlassa.

Osallistumismaksu juhlaan (ml. juhlalounas) on vain 45 €/henkilö.

Mahdollinen ylijäämä lahjoitetaan lyhentämättömänä Punaiselle Sulalle. Ylijäämä lisätään klubin keräystulokseen osallistuneiden lionien ja heidän vieraidensa lukumäärän suhteessa.

Huom! Käytössämme olevasta ruokailutilasta johtuen mukaan mahtuu 600 ensiksi hyväksytysti ilmoittautunutta henkilöä.

Majoitusmahdollisuuksista, Tampereen iltaohjelmista ja muista tarpeellisista käytännön asioista kokoamme tietoa INFO-sivulle. Mahdollisia muita kysymyksiä / kommentteja voi esittää Jaakko Harjumäelle tai Reima Mäkelälle (etunimi.sukunimi@lions.fi)

PIDETÄÄN KLOVNIT TAYS:ssa

Sairaalaklovnit ry on voitoa tavoittelematon yhdistys, joka toimii täysin lahjoitusvaroin.

TAYS on iso sairaala, jotta klovnitohtorit ehtisivät vierailla kaikilla osastoilla, tarvittiin kaksi toimintapäivää viikossa. Kauan kaivattu "kakospäivä" aloitettiin syksyllä 2011 ja sen ylläpitämiseksi käynnistettiin haastekampanja, jonka toimeenpanijana toimi LC Tampere Wivi Lönn,

joka haastaa vuosittain kaikki E-piirin klubit mukaan keräykseen.

Tämä sairaalassa olevia lapsia ja heidän läheisiään ilahduttava arvokas toiminta sai marraskuussa 2015 Lasten kulttuurin valtionpalkinnon. Palkintoperusteiden mukaan klovnien vierailu auttaa lapsen lisäksi myös vanhempia ja saattaa helpottaa hoitohenkilökuntaa keventämällä lapsen oloa vaikeissakin lääketieteellisissä toimenpiteissä.

Sairaalaklovnit ry on ottanut käyttöön uuden alustan, johon on helppo tehdä oma keräys muutamassa minuutissa ja siitä näkee suoraan lahjoittajat ja summat. <http://tuki.sairaalaklovnit.fi/>

Perustetaan nyt kukin omalle klubille oma keräys, jonka voi sitten helposti jakea somessa.

**Keräysterveisin
Vuokko Merilä
LC Tampere Wivi Lönn**

*Ps. kuvassa (oik.) TAYS:n vas-
tuuklovnit Tanja-Lotta Röikkö
alias Tri/Dr. Sulaleima, sylis-
sään LC Wivi Lönn:n lahjoit-
tamat Nenäpäivänenät.*

Reima Mäkelä luovuttaa ritarimiekan myötä puheenjohtajuuden Antti Hynnälle 16.6.2015 Ikaalisissa pidetyssä AR-toimikunnan kokouksessa.

AR-toimikunnan kuulumisia

AR-toimikunnan vetäjä E-piirissä on vaihtunut, allekirjoittanut yrittää parhaansa mukaan täyttää neljä kautta AR-toimikuntaa vetäneen PDG Reima Mäkelän jälkeensä jättämiä suuria saappaita.

Edellinen kausi meni E-piirissä hienosti, olimme adressimyyntissä jäsenmäärään suhteutettuna hopealla tuloksella 0.56 adressia/lion. Paras oli H-piiri tuloksella 0.61 adressia/lion. Tällä kaudella tähtäämme ykkössijaan, tätä varten AR-toimikunta on valjastanut koko kuvernööririkolmikon adressimyyntiin mukaan.

Yksittäisistä klubeista viime kaudella parhaiten menestyivät LC Valkeakoski ja LC Toijala/Arvo Ylppö, jotka olivat koko Suomen adressimyyntitilastossa sijoilla yksi ja kaksi. Suorituksistaan Arne Ritari –säätii palkitsi klubit 600 €:n ja 500 €:n stipendeillä.

E-piiri on saanut kunian järjestää valtakunnallisen Punainen Sulka -avajaisjuhlan Tampere-talon suuressa salissa 19.3.2016. Samassa yhteydessä tullaan järjestämään piirin AR-juhla avajaisjuhlan jälkeen Tampere talon lämpiöissä. Avajaisjuhla on kello 12.30-14.30 ja kaikille Suomen lioneilille avoin AR-juhla kello 15.00-17.30. Luvassa on ainutlaatuinen tilaisuus, merkittää päivämäärä jo nyt kalentereihinne ja lähtekää koko klubin voimalla juhlimaan. Tämän juhlan yhteydessä klubeilla on ainutlaatuinen mahdollisuus palkita klubin pitkäaikaisia ja/tai ansioituneita leijonia lionritarin arvonimellä.

Antti Hynnä
AR-toimikunnan
puheenjohtaja

LC Lempäälä/Birgitta lahjoitti legoja

LC Lempäälä/Birgitta vietti lasten arvokkuusviikkoa lahjoittamalla legoja Lempoisten koulun lapsille. Lempoisten koulu on Lempäälässä toimiva yli 500 oppilaan alakoulu. Lahjoitusidea lähti liikkeelle viime keväänä, kun Lempoisten koulun opettaja Marjo Hautamäki lähetti oppilaiden koteihin Wilma-viestin, jossa pyydettiin oppilaiden huoltajilta ylimääräiseksi jääneitä legoja, rakennussarjoja ja palapelejä. Legolahjoituksia tuli perheiltä jonkin verran, mutta ehkä perheet kokivat legot niin arvokkaiksi, etteivät halunneet niistä vielä luopua. Marjo Hautamäen mukaan legot, rakennussarjat ja palapelit ovat tärkeitä koulutyössä niiden

kehittävyyden vuoksi. Koska Lempoisten koulu on iso, niistä on Hautamäen mukaan huutava pula.

LC Lempäälä/Birgitta vastasi tähän tarpeeseen ja lahjoitti perjantaina 4.9.2015 Lempoisten koululle legoja. Varat legoihin on kerätty edellisen kauden aktiviteettituotoista eli myymällä riisipuuroa joulutorilla ja teatterilipuilla. LC Lempäälä/Birgista lahjoitusta olivat luovuttamassa kauden 2015–16 presidentti Marja Rissanen ja rahastonhoitaja Liisa Siltanen. Lahjoituksen vastaanottivat Lempoisten koululla opettaja Marjo Hautamäki, ohjaaja Tarja Viskari sekä luokan oppilaat.

Eläköön joulumieli meissä koko vuoden – elämyspuutarhat vanhuksille

LC-Sastamala/Vammala ry. leijonat ja ladyt palvelevat hyvin aktiivisesti ihan kädestä pitäen vanhusta, nuorta ja lasta. Lisäksi puuhastelemme ajoittain esille tulevia projektiluontoisia palvelutehtäviä, joiden päämääränä on parantaa kohderyhmän elinoloja tai tuottaa iloa ja hyvää vointia pitkäikäisemminkin.

Lions Arne Ritari -säätio on ollut mukana hankkeissamme. 2011 uudistimme 78-vuotiaan kotonaan hyvin viihtyvän vanhuksen puutaraston/ulkorakennuksen vuotavan vesikatkon. Menneenä kesäkautena 2015 ponnistimme Sastamalakodin asukkaiden virkistämisen ja terveyden hyväksi. Rakensimme dementia- ja seniorikodille kummallekin aidatut elämyspuutarhansa.

Elämyspuutarhojen tavoitteiksi asetettiin asukkaiden omatoimisuus, turvallisuus ja kaunista silmälle – lepoa mielelle. Omatoimisuutta edistetään puutarhan esteettömyydellä. Perinteisestä punaruskeasta kivituhkasta koivetettujen polkujen kulkeminen on mukavaa. Kotoisa aita reunustaa puutarhan laitamia.

Poluista muodostuu kierrok- sia, joiden varrelle voi istahtaa katselemaan ja kuuntelemaan veden solinaa tai seuraamaan puutarhakasvien puhkeamista kukkaan. Kasveja voi tietysti halutessaan kastella ja hoitaa. Loppukesällä päästään mansikan, viiniman ja vadelman makuun. Omenatkin tulevat ajallaan. Jatkossa voidaan puutarhassa viljellä pientä omaa satoakin, ainakin porkkanaa ja salaattia on helppo kasvattaa.

Elämyspuutarhat ovat mahdollisuus. Lämpiminä kuukausina puutarha toimii avarana, raikkaana ja liikunnallisena tilana. Polun varrella olevien pöytien äärelle on helppo kokoontua ja tavata ystäviä. Kasvaessaan sireenit kaunistavat ja antavat tuoksuaan. Noissa asioissa on jotain monelle hyvin tuttua. Myös kodin henkilökunta tuo ohjelmaa ulkosalle. Päivittäiset laulu- ja teehetket, sekä ylelliset lettukestit ovat esimerkkejä päivittäisistä tapahtumista, joihin asukkailla on ilo osallistua.

Sastamalakoti vietti puutarhojen avajaisia 12.9.2015. Paikalla oli paljon asukkaita

ja henkilökuntaa, LC-Sastamala/Vammalan leijonia, Arne Ritari -säätion edustajana lion Tapani Matintalo sekä paikallislehtien edustajat. Myös asukkaiden omaisia ja läheisiä oli päässyt paikalle hyvä joukko.

Sastamalakodin johtaja Paula Kokkonen kiitti Lions Clubia ja Lions Arne Ritari -säätiota hyvin onnistuneesta ja kauan toivotusta puutarhasta sekä vakuutti sen rikastuttavan tulevaisuudessa kodin toimintaa isosti. Tämän puheen päälle koko juhlayleisö puhkesi runsaisiin kiittolisiin kättentaputuksiin.

Klubimme president-

ti Mikko Lahtinen kirjoittaa perinteisessä Sastamalan Joululehtemme 2015 pääkirjoituksessa seuraavasti: ”Kuten ’onnellisuusprofessori’ Markku Ojanen on todennut, vapaaehtoistyö tuottaa poikkeuksellisen vahvan onnen tunteen tekijälleen. Vahvemman kuin menestys ja mammona. Pyyteetön muiden auttaminen voi olla todellinen joulumielen lähde. Joulumielihän syntyy hyvistä teoista, ei niinkään vetäytymisestä omaan rauhaansa, kauas maailman melusta ja melskeestä...”

Lion Matti Vuorinen
LC-Sastamala/Vammala

Frisbeerataa ihastelemassa

Kävimme toissa iltana keskiviikkona Mouhijärven klubin vieraina. Klubi-ilta pidettiin Uotsolan pururadalla Mouhijärven keskustassa. Paikallinen klubi on näyttänyt

siellä oikein Leijonankyntensä rakentamalla talkoilla 9:n häkkisen frisbee-radan pururataa mukaillen mutta luontoon – siis metsään – ei pellolle, kuten näitä yleensä

tehdään. Projektin on ollut osa Maaseutuleader-hankkeen ”Miljoonan tunnin talkoot” -ohjelmaa ja he ovat käyttäneet apuna myös koulujen eri luokkia. Pelkästään tuohon

keskiviikkoiltaan mennessä tällä viikolla heillä oli koossa 209 talkoolaista joilta 547 tuntia.

Asian organisaattori on liion Erkki Nyyssönen, p. 050-1777. Minusta tämä on sen suuruusluokan repäisy, että ansaitsisi jutun Piirileijonaan. Tällaisen hankkeen kerrannaisvaikutukset ovat valtavat: nuoret liikkuvat paljon, radan kiertäminen on aina useiden kilometrien juttu. Kun he ovat kierroksellaan, he ovat pois siitä perinteisestä nuorten vapaa-ajan vietosta (on se sitten pussikallaa tai graffiteja). Näin tehdään omalle kotiseudulle hyvää!

Ravintolapäivä Sahalahdella

Suomesta maailmalle levinnyt ravintolapäivä näkyi ensimmäisen kerran Sahalahden kyläkuvassa, kun LC Sahalahti pystytti 21.11. paikallisen liikekeskuksen pihaan kenttäravintolan.

Sahalahtelainen sotahistorian harrastaja **Jari Männikkö** lainasi järjestäjille soppatykkiään ja tuli kaiken lisäksi laittamaan sopan alulle - kokki kun on ammatiltaan.

LC Sahalahden presidentti **Heikki Rapatti** oli tapahtumaa suunniteltaessa ehdottanut, että mukaan pyydetään myös muita toimijoita, jotta aktiviteetille saadaan enemmän näkyvyyttä. Niinpä

kenttäravintolassa hääräilikin leijonien lisäksi partiolaisia paistamassa lätyjä ja martoja tarjoilemassa kahvia. Sahalahden VPK oli paikalla esittelemässä kalustoaan ja toimintaansa.

Ravintolapäivä oli menestys: ”tykillinen” soppa myytiin loppuun ja partiolaisten lätytkin katosivat kaikki parempiin suihin. Moni kyläläinen oli lähtenyt liikkeelle - osa omien astioiden kanssa -, kun kotona ei ruokahuolto toiminut sähkökatkon vuoksi. Asiakkaat vaihtoivatkin ravintolassa päivän mittaan vilkkaasti tilannetietoja, joita Elenia viestitteli kännyköihin. Tunnelma Pop Up -kenttäravintolassa oli kaikesta huolimatta leppoisaa ja moni asiakas viihtyi ulkoilmaravintolassa pidempäänkin. Yhdessä syöminen on mukavaa ja juttukavereita riitti.

Kuvateksti: Soppa ja lätyt maistuivat sahalahtelaisille.

Järjestäjät olivat sopineet yhteisestä avustuskohdees-

ta: Sariolan koulun oppilaskunnalle välituntiliikuntavälineisiin lahjoitettavaa tuottoa jäi mukavasti yli 700 euroa.

Seppo Rinne

Apuja Vastasyntyneiden tehosastolle

LC-Lempäälän Ladyt kävivät syyskuulla luovuttamassa TAYS:n Vastasyntyneiden teho-osastolle Nurmén Lavan vesikassan tuoton. Perinne on jatkunut jo usean

vuoden ajan. Keskustelun aikana vierailulla nousi kysymys, olisiko osastolla jotakin, jonka hankintaan sillä hetkellä olisi erityistä tarvetta. Päälimmäisenä asiana koettiin pienten lasten lakanoiden, pussilakanoiden ja tynnyliinujen kunto sekä vähäinen määrä. Petivaatteet ovat kovalla kulutuksella tiuhaan tehtävistä pesukerroista johtuen.

Tämän vierailun jälkeen Ladyt päättivät hankkia kangasta ja järjestää ompelutalkoot jossa ommelttiin 30 kpl pussilakanaa ja 30 aluslakanaa sekä päänalusliinoja. Ompelukset luovutetaan 10.12.2015 Vastasyntyneiden teho-osastolla. Jouluksi kaikki osastolla olevat pienet ihmiset saavat uudet lakanat vuoteisiinsa.

Kauppa kävi vilkkaana pitkin päivää

HERVANNAN LEIJONEN HYVÄTEKEVÄISYYSKIRPPUTORI PARKKIS-KIRPPIS

Tampereen Hervanta (Hervanta) on aktiivinen sisärkaupunki, jossa alueella toimivat yhteisöt ja yhdistykset toimivat monissa hankkeissa yhteistyössä. Näin on saatu laajaa näkyvyyttä ja runsasta osallistumista tapahtumille. Hervannan Leijonat ovat olleet alusta alkaen yhtyökumppaneina monissa hankkeissa, jotka ovat tähänneet Hervannan kehittämiseksi ja hervantaisten hyväksi.

Yks jo perinteeksi muodostunut tapahtuma on Hervanta-Päivät, joita tänä vuonna vietettiin elokuisena viikonloppuna 28.8. - 30.8. Tapahtuman järjestäjiin kuului lähes 30 toimijaa eri aloilta, joten tapahtumia ja ohjelmaa oli tarjolla monipuolisesti kaikille.

Hervannan Leijonat järjestivät perinteisesti osana Hervanta-Päivien ohjelmaa sunnuntaina 30.8. Parkkis-Kirppis tapahtuman Kaupakeskus Duon paikoitusalueella. Tapahtumaa ei koettu nytkään pelkäksi kirpputoritapahtumaksi, vaan myös leppoisaksi hervantalaisten tapahtumatoriksi ja olohuoneeksi. Tapahtuma keräsi runsaasti sekä myyjäitä että ostajia, mutta paljon myös niitä, jotka halusivat tavata tuttujaan ja muita hervantalaisia.

Klubillamme oli tapahtumassa oma kahvio, jossa oli

saatavilla kahvia, virvokkeita ja makkaraa. Kaikki kahvion tuotteet tekivät hyvin kaupansa. Grillimakkara maistui erityisesti sekä lapsille että vanhemmillekin.

Parkkis-Kirppiksen toteutukseen tarvitaan ennakolta paljon valmistelutyötä kuten lupa-anomuksia ja ilmoituksia viranomaisille sekä ilmoituksia että tiedotuksia tiedotusvälineille. Itse tapahtumassa oli kaikkien klubin veljien ja ladyjen työpanos tärkeä. Kaikille löytyi työtehtäviä kuten järjestyksenvalvonta, paikkamaksujen rahastus, kahviossa myytävien artikkelien valmistus ja myynti, jätteistä huolehtiminen, suoja-aitojen laittaminen ja purkaminen.

Hervannan Leijonat ja Ladyt saivat taas yhteistyössä järjestettyä hyvän tilaisuuden, jonka tuotto lahjoitetaan Hervannan alueen hyväntekeväisyystyöhön. Parkkis-Kirppis tuo myös suurelle yleisölle näkyvyyttä järjestömme hyväntekeväisyystyöstä. Tapahtumamme yhteyötkumppaneita olivat Hervannan Tiedotusyhdistys, Hervannan Sanomat, Kaupakeskus Duo ja Hervanta-Päivien organisaatio.

Teksti: Heikki Kuntonen
Kuvat: Kalevi Paviola ja Kalevi Kantojärvi
LC Tampere/ Hervanta

Myyjän mielenkiintoinen viritelmä herätti huomiota

Kahvit makkaralla tarjosivat grillimestari Lasse Toiva, ladyt Eija Toiva ja Aino Rantanen. Risto Rintanen ja klubin presidentti Kalevi Paviola varmistavat, että kaikki on valmiina asiakkaita varten.

LC-Pirkkalan 50-vuotisjuhlat helmiku

Lions Club Pirkkala on perustettu 9.9.1964 ja Charter Night pidettiin 6.2.1965. Viisikymmenvuotisjuhlissa 14.2.2015 ei ollut enää yhtään perustajajäsentä läsnä. Edesmenneitä veljiä muistettiin aamupäivällä perinteen mukaisesti vierailemalla haudoilla ja sytyttämällä kynttilät.

kirjoittanut Timo Leivo

Klubin terävin kärki lipunnostossa

Juhlien valmistelu

Klubin perinteinen juhlien pitopaikka on Pirkkan Pirtti, vanha mäen huipulle rakennettu suojeluskuntatalo. Lady Irma Luotosen ohjauksessa runsaslukuinen veljesjoukko kasasi pöytäryhmiä ja tuolit paikoilleen. Näyttämön eteen pystytettiin puhujakorke ja standaaririvistö. Valmistelut sujuivat vuosien kokemuksen tuomalla rutiinilla ja vanhoihin pöytäkarttoihin tukeutuen, mutta puolivuosisadan kunniaksi haluttiin jokaisen yksityiskohdan hipovan täydellisyyttä.

Päiväjuhla

Päiväjuhlan kutsuvieraina olivat avustukset vastaanottavien yhdistysten edustajat. Kuten viisi vuotta takaperin, niin myös nyt oli jaettavien avus-

Sihteeri Frank van Nunen (vasemmalla) ja presidentti Harri Arola (4. vas.) sekä kutsuvieraat

tusten yhteissummaksi saatu kertymään 10 000 euroa, joka on klubimme liikevaihtoon verrattuna äärimmäinen summa. Siksi myös paikallislehden edustaja oli kutsuttu todistamaan tapahtumaa. Klubin alkutaipaleella oli vakiintunut käytännöksi lahjoittaa juhlavuosina ”tuhat markkaa jokaista vuotta kohden”, mutta hetki sitten tapahtunut euron käyttöönotto on hämmentänyt asiaa.

Presidentti Harri Arola ja sihteeri Frank van Nunen ojensivat kaiken kaikkiaan 12 järjestölle avustuksen muodollisen lahjashekin. Avustuksia oli suuruudeltaan kahden luokkaa suhteutettuna järjestön toiminnan laajuuteen. Avustussummat maksettiin taustalla todellisuudessa järjestöjen tileille. Avustetuiksi tulivat Pirkkalan hiihtäjät, Pirkkalan Jalkapalloklubi, Pirkkalan Pirkat, Pirkkalan

Viri, Pirkkalan Pingviinit, Partiolippukunnat Pirkot ja Sotkapojat, Pirkkalan sotainvalidit, Pirkkalan sotaveteraanit, Pirkkanmaan vammaistyö, Pirkkalan VPK, SPR Pirkkala nuorisotyö sekä Laitoslaulajat ry.

Saimmekin mukavasti julkisuutta lehdessä: kakkosivun juttu juhlistamme sekä lisäksi pääkirjoitus Lions-toiminnasta. Informaatio oli tosin hieman väritynyt, sillä haastatettava kertoi leijonien puiden istutustalkoista ja lehdestä saimme lukea hakkaavamme puita. Pääasia tuli kuitenkin erittäin hyvin esiin.

Iltajuhla

Iltajuhla oli tarkoitettu vain Leijonaväelle. Kutsuvieraina olivat lohkon ja piirin sekä luonnollisesti kummiklubimme edustajat. Oli vieraampaa-

Järjestelytoimikunta sisustaa juhlasalia

Juussa 2015

kin väkeä, jonka rooli paljastui vasta myöhemmin. Juhla käynnistyi Leijonamarssilla ja maljapuheella. Sen jälkeen oli vuorossa juhlaillallinen. Vuorotellen oli juhlapuheita sekä kuulijakunnalle sopivasti sovitettua musiikkia, keskimäärin kuusikymmenluvulta.

Kaikkein raikuvimmat suosionsoitukset ja encores -vaatimuksen saivat illan nuorimmat esiintyjät. Heidän kappaleensa iski suoraan juhlaikse sydämiin. ”Tykkään susta niin että halkeen!”

Allekirjoittaneen tehtävä oli valokuvata tilaisuus, josta saadaan tähän artikkeliin tarvittavat ja myös viralliset juhlan kuvat klubin albumiin. Sitten keskityttiin huomionsoituksiin. Epäluottamusta herättävästi toinen leijonaveli riisti kamerani – ”mitenkäs tällä otetaan kuvia, kokeillaanpas.” Kuulosti siltä kuin olisivat lausuneet minun nimeni ja täysin ällikällä lyöty virallinen valokuvaaja työnnettiin pallille polvistuen porilaisen miekkamiehen eteen. Veljet olivat junailleet minulle täysin salassa klubimme ensimmäisen Arne Ritari –arvonimen. Nimityspuheessa mainitusta kohteen huumorintajusta ei ollut juuri silloin tietoa. En saanut aikaiseksi kiitospuhetta, vaikka normaalisti pystynkin puhumaan 45 minuuttia ihan mistä tahansa aiheesta. Tässä yhteydessä voin näin jälkeenpäin esittää kiitokseni.

Yllätysohjelman jälkeen olivat vielä vuorossa normaalit tai

Allekirjoittanut vasemmalla, poikkeuksellisen vakavavilmeisenä

Vasemmalla osa mitalisteistamme ja oikealla DG Esko Hietanen puolisoineen

tällä kerralla normaalia juhlavammat mitalisateet. Lopuksi ilta jatkui tanssiaisten merkeissä vielä yli puolen yön.

Tästä eteenpäin

Juhlan jälkeen klubilaiset jäivät innolla odottamaan arkeensa viidenkymmen villitystä. Pelkän historian varaan

ei klubia voida rakentaa, vaan toimintaa on kehitettävä ja löydettävä uusia ajanmukaisia aktiviteetteja. Me itse vanhenemme vuoden joka vuosi. Etsimme jatkuvasti joukkomme vahvistukseksi hyväntekeväisyyteen sitoutuvia tulevaisuuden leijonia.

Tykkään susta niin että halkeen

Juhlaväkeä tanssin pyörteissä

Mouhijärvelle Frisbeegolfrata leijonien voimin

Mouhijärvellä on syksyn 2015 kuluessa käyttöönotettu yhdeksänväyläinen frisbeegolfrata, joka kantaa nimeä MouhiFG. Entisessä Mouhijärven kuntakeskuksessa, Uotsolassa sijaitseva rata on syntynyt Sastamalan kaupungin ja paikallisen Mouhijärven Lions Klubin hyvän yhteistyön tuloksena.

Leijonaveljet työn touhussa – frisbeerataa rakentamassa lapion varressa vasemmalta Otti Linnikko ja Jari Mäkelä. Keskellä asettaa koria paikalleen hankkeen vastuuleijona Esa Piippo.

Keväällä 2014 Mouhijärven Lions Klubin hallitus kyseli ideoita uusien aktiviteettien toteuttamiseksi. Heitin ilmoille kaksi ajatusta, ikäihmisille suunnatut rollaattorien kokoontumisajot ja kaikenikäisten käyttöön tarkoitettu frisbeegolfrata. Ensimmäiset rollaattorien kokoontumisajot pidettiin Mouhijärvellä heinäkuussa 2015 ja reilut kuukautta myöhemmin otettiin käyttöön frisbeegolfrata, kertoo Mouhijärven Lions Klubin Esa Piippo, joka yhdessä Erk-

ki Nyyssösen kanssa on kantanut päävastuun frisbeegolfprojektista.

Koko kuntayhteisö mukana talkoissa

Kuten yleensä leijonatoiminnoissa, vapaaehtoisuudella on ollut suuri merkitys frisbeegolfradan toteuttamisessa.

Sastamalan kaupungin panos on ollut merkittävä. Se on osallistunut kustannuksiin 50 prosentilla, ja toisesta puolesta ovat vastanneet leijonat.

Kaupunki on vastannut alueen kartoituksesta, toimistotöistä, osasta materiaaleja sekä teettänyt alueen metsähoitotyöt paikallisella Metsänhoitoyhdistyksellä. Kaupungin suunnalta tullut panostus on tietenkin ollut suuriarvoista, mutta isoin tunnustus pitää antaa talkoolaisille, kertoo Esa Piippo.

Projektin alkuvaiheessa pidettiin useita risu- ja hakeenlevitystalkoita. Oman erityismainintansa ansaitsevat ”maailman suurimmat talkoot”, jolloin syyskuun puolivälissä Mouhijärven Yhteiskoulun oppilaat, esikoululaiset, opettajat ja ohjaajat tekivät frisbeeradalla ennätyselliset 900 talkootuntia. Myöhemmin Suomen Maaseutuverkosto palkitsi Mouhijärven Yhteiskoulun oppilaat tästä Suomen suurimmasta talkootapahtumasta 3000 eurolla. Mutta samalla nuo suurtalkoot merkitsivät sitä, että leijonien johdolla koko Mouhijärven entinen kuntayhteisö on ollut mukana radan rakentamisprojektissa, jatkaa Esa Piippo.

Hankkeen puuhaväki arvioi, että kaiken kaikkiaan tal-

kootunteja on radan rakentamisessa kertynyt yhteensä noin 1500.

Myös elinkeinoelämä tarttui haasteeseen, ja varmistimme loppuvaiheen rahoituksen myymällä väylät paikallisille liike-elämän toimijoille, joiden nimet koristavat nyt eri väylien koreja, kertoo Esa Piippo rahoituksen kriittisiä hetkiä.

Avajaiset keväällä 2016

MouhiFG-rata on ollut heti valmistumisestaan alkaen ahkerassa käytössä. Sastamalan Opisto piti kurssit frisbeen perusteista elo-syyskuun vaihteessa. Kurssi tuli heti täyteen, ja kaikki halukkaat eivät edes mahtuneet kurssille. Ensimmäisenä kurssipäivänä elokuun lopulla oli kaksi koria pystyssä, mutta jo toisena kurssipäivänä viikkoa myöhemmin kaikki yhdeksän väylää koreineen sekä puttikori olivat käytettävissä.

Intoa on tosiaan riittänyt ja koekäyttäjiä radalle on piisannut. Liki jatkuva kalke on kuulunut, kun olemme tehneet korien ja väylien viimeistelytöitä, kuvailee Esa Piippo Mouhijärven vallannutta frisbeeintoa.

Radan viralliset avajaiset järjestetään keväällä 2016. Luvassa ei ole mittavia juhlapuheita, vaan kivaa tekemistä kaikenikäisille.

Avajaiset on tosiaan tarkoitus pitää tekemisen hengessä erilaisten haastekisojen ja vastaavien muodossa, ja eiköhän me saada paikalle joku alan ammattilainen esittelemään heittoa. Tervetuloa MouhiFG-radalle, viimeistään avajaisiin, päättää Esa Piippo haastattelutuokion.

Matti Mahlamäki

MouhiFG-frisbeeradan opastaulua koristavat toteuttajien LC Mouhijärven ja Sastamalan kaupungin ohella hanketta tukeeneen paikallisen elinkeinoelämän edustajien nimet.

Vallaton Vehoniemi

Harjula harjulla

Kangasalan luontoa määrittävät harjut ja järvet. Harjulan klubia perustettaessa kummi-klubi Roine oli varannut nimeensä järvet. Uusi klubi valitsi nimeensä harjut. Harjulan klubi on vaalinut harjuja monin tavoin. Kolme vuotta sitten päätettiin, että uusi toimintakausi avataan harjulla. Lions-nestorimme Esko Laurio puuhasi puolisonsa Maritan kanssa Haralan harjulle ensimmäisen tapahtuman omalle klubille. Idea kehittyi seuraavaksi vuodeksi ilmaiseksi kotiseututapahtumaksi ympäristön asukkaille. Pieni ympäristöaktiiviteettikin tuli tehdyksi, kun alue piti ensin siivota, jotta ystäviä kehtasi kutsua paikalle. Paljon vaivaa nähtiin, todettiin, että

hommassa on ideaa, mutta aivan lentoon ei Haralan harjulla päästy. Ehkei se ole ihmekään, koska Haralan on vuori eikä harju.

Vehoniemen harjulla

Tämän kauden avajaiset päätettiin siirtää Vehoniemen harjulle. Kaunis maisema ja hyvät palvelut loivat oivat puitteet. Primus moottoreiden Eskon ja Maritan kontaktit sahalahtelaisiin esittäviin taiteilijoihin ja yhden klubiveljen jäsenyys Pikantti-kuorossa takasivat taitavan esiintyjäkaartin. Reima ja Ritva Ojala esittivät sekä perinteisiä että uusia kappaleita. Osa niistä oli veli Eskon runoihin sävellettyjä. Kangasalan soittokunnan

kahdeksan musikanttia ja Pikantin kahdentoista laulajan ryhmä esittivät letkeää ja svengaavaa musiikkia. Jouni Valkeeniemi esitti valokuvakavalkadin linnuista, perhosista, kasveista ja maisemista, jotka hän oli kuvannut Vehoniemen harjun alueella. Automuseon first lady Leila Suutarinen kertoi alueen historiasta Matkailijayhdistyksen ajoista Automuseon syntyvaiheisiin.

Kaiken tämän ohella maisuivat kahvi ja muhkeat munkit. Illan päätteeksi Seppo Heikkilä värisytti selkäpiitä soittamalla näkötorinin huipulta trumpettisoolona ”Kesäpäivä Kangasalla”. Ja kaiken kruunasi upea sää.

Leijonat julkisuudessa

Tilaisuus keräsi varsin mukavasti yleisöä, satakunta hen-

keä, mikä johtui paitsi kauniista säästä, myös tehokkaasta ennakkomainonnasta – julisteet ilmoitustauluilla, ennakkopuffi Kangasalan Sanomissa, maininta Aamulehden menovinkissä. Myös Automuseo mainosti tilaisuutta omalla tahollaan ja pääsi SUN-radion päivälähettykseen. Kangasalan Sanomat julkaisi jälkepäin tapahtumaselostuksen.

Puuhaa koko porukalle

Tapahtuman tuottaminen tarvitsee primus moottoreiden lisäksi tekijöitä. Veljille riitti töitä tapahtuman kasamisessa, yhteistyökumppanien neuvotteluissa, juontamisessa ja pysäköinnin ohjauksessa. Harjulla idea lähti lentoon, ensi syksynä nähdään siellä!

Harjulan klubin kauden avaus onnistui Vehoniemen harjulla hienosti. Kaunis ilma, hyvä ohjelma, innokkaat yhteistyökumppanit ja aktiivinen viestintä kokosivat veljet, puoliset ja kylän väen yhteen viettämään kaunista kesäiltaa.

Monta tapaa tehdä hyvää

Seppelpuhe 11.1.15.

LCHämeenkyrö Kyröttäret on vajaan viisi vuotta kestäneen toimintansa aikana tukenut aktiivisesti paikkakuntansa ikäihmisten sekä lasten ja nuorten viriketoimintaa. Ikäihmisille on järjestetty kolmen vuoden ajan säännöllisesti kerran kuukaudessa ohjelmatuokioita kahvittelun ja vaihtelevan teeman merkeissä. Yhteistyötä on tehty tiiviisti kotihoidon kanssa. Kerran vuodessa on järjestetty retki.

Ikäihmisille virikkeitä.

Viime kesänä viitisenkymmentä ikäihmistä tutustui kotiseuturetkellä Jumesniemen kirkkokouluun ja naut-

tivat kirkkokoulun pihamaalla olevassa kyläsalissa maittavasta lihakeitosta ja jälkiruokaksi tarjotusta ternimaidosta valmistetusta uunijuustosta. Päivän aikana tulivat tutuiksi myös Heinijärven, Kierikkalan, Vanajan, Sarkkilan ja Turkkilan maisemat. Iltapäiväkahvit nautittiin Mahnalasassa Yrjölän mansikkatilalla, jossa kuultiin tilalta saatavista monipuolisista tuotteista. Retki jätti jälkeensä mukavia muistoja ja toi vaihtelua ikäihmisten arkeen.

Vuoden Plikka

Uutena palveluaktiviteettina Kyröttäret ottivat tänä vuonna vastatakseen Vuoden Plikkan valinnasta. Vuoden Plik-

ka on valittu vuodesta 2008 alkaen. Valintaperusteet ovat selkeät; hämeenkyröläinen, näkyvä ja aikaansaava nainen. Vuosittain Naisten päivänä Frantsilan Kehäkukassa järjestettävään tapahtumaan ovat tervetulleita kaikki naiset. Tapahtuma on maksuton ja siellä on hemmotteluhoitoja luennon ja musiikin lomassa. Ensimmäisen Kyröttärien valitseman Vuoden 2015 Plikka - nimityksen sai Tuulikki Nikkilä, joka on tunnettu monipuolisesta vapaaehtoistoiminnastaan musiikin saralla. Hän on johtanut m. Kyröskosken naiskuoroa ja kehitysvammaisten kuoroa jo vuosikymmenten ajan sekä vetänyt yhteislaulutilaisuuksia. Musiikkia lapsesta saakka har-

rastanut Tuulikki Nikkilä on antanut soitonopetusta monille hämeenkyröläislapsille, nuorille ja aikuisille.

Yhteinen kirkkopyhä

Leijonien kirkkopyhästä tammiukuussa on tullut jo perinne, jossa kolmen Hämeenkyrössä toimivan klubin jäsenet toimivat palvelutehtävissä ja laskevat seppeleen sankarihaudalle.

Lasten ja nuorten tukeminen

Seurakunnan päiväkerhoille on jaettu askartelupaketteja ja nuorten syrjäytymisen ennalta ehkäisemiseksi on myönnetty tukea valmennusleirin toteuttamiseen. Stipendilahjoitus on annettu Ammatti-Instituutti Iisakin Catering-osaston naispuoliselle opiskelijalle.

Varainhankintaanakin on palveluaktiviteettien ohessa panostettu. Marraskuussa myydään klubilaisten valmistamia leivonnaisia, säilykkeitä ja käsitöitä Marrastorilla. Helmikuussa järjestetään Ystävänpäiväilmat, jossa tanssijat voivat nauttia hyvästä musiikista ja puffetin runsaista antimista. Varoja on hankittu myös järjestämällä konsertteja ja myymällä teatterilippuja.

Arja Viitasaari

LC Ylöjärvi / Helmen puuhailuja syyskaudella 2015

Montako käpyä ämpärissä

SYYSKUUSSA klubillamme oli ilo ja kunnia järjestää E-piirin perinteinen Äksön Nait. Tämä Äksön Naithan on E-piirin Lions Clubien oma virkistysaktiiviteetti, jossa kisaillaan ja viisaillaan erilaisten tehtävärasien parissa luonnonhelmasa. Lähetimme kutsut useille eri E-piirin klubille ja toivottimme heidät tervetulleiksi viettämään mukavaa iltaa kanssamme 5.9.2015 Ylöjärvelle Julkujärven leirikeskukseen. Puoleen päivään mennessä leirikeskukseen oli kokoontunut noin 30 innokasta osallistujaa kahdeksasta eri klubista ympäri Pirkanmaata.

Tapahtuma alkoi lounaalla, jonka jälkeen väki jaettiin joukkueisiin ja jalkautettiin

maastoon, jonne me Helmen naiset olimme viritelleet useita erilaisia tehtävärasia. Rasteilla kisailijat pääsivät muun muassa tunnistamaan oluiden prosentteja, kalastamaan helmiä ja runoilemaan aakkosten tahtiin. Linnun äänten tunnistus oli yllättävän haasteellista, vain Käki oli jostain syystä ”helppo nakki”. Korkkaritkin saivat kyytiä yhdellä rastilla ja kolikon tähtäminen vesiämpärissä olevaan vesipurkkiin ei ollutkaan niin yksinkertaista kuin olisi voinut luulla.

Kun rastit oli kierretty, oli iltopäiväkahvien vuoro. Kahvittelun lomaan olimme vielä kehittäneet äly- ja muistinystyröiden harjoitusta Ylöjärvi-aiheisen visailun parissa. Ja tottahan toki oh-

jelmassa oli myös arpajaiset upeine palkintoineen. Tilaisuuden lopussa Kalastaja Ernesti luovutti vielä onkensa ja jokainen klubi sai luvan onkia yhden Äksön Nait – muiston mukaansa. Klubilaisten onkeen tarttui erilaisia palveluaktiviteettejä: niin lumitoissa ja kauppasioinnissa avustamista kuin vanhusten ulkoiluttamista sekä lehdenluku tuokiota vanhainkodilla.

LOKAKUUSSA klubimme osallistui Nenäpäivä-kampanjaan, jolla hankitaan vuosittain varoja kehitysvammaisten lasten auttamiseksi. Torsina 29.10 kaivoimme esille punaiset nenät ja puimme päällemme hauskat rooliasut ja suuntasimme kohti Lielähti-keskusta. Siellä meille olikin varattuna hieno punainen Nenäpäivä-sohva, joka tarjosi upeat puitteet tehdä kivoja kasvomaalauksia lapsille ja lapsenmielisille. Kasvomaalauksen ohessa kiertelimme myös Nenäpäivä-lippaiden kanssa ympäri kauppakeskusta ja aina sieltä jokunen kolikko lippaaseen kilahti.

MARRASKUUSSA käärimme hihamme viimevuotiseen tapaan ja upotimme sormet piparitaikinaan ja leivoimme isot kasat joulupipareita, jotka koristelimme herkullisiksi so-

Pipareilla jouluihoa lapsiperheille

kerikuorutteella. Perjantaina 27.11. kun Ylöjärven torilla vietettiin perinteistä joulunavausta, pystytimme myös me torinkulmalle jouluisen piparikojuamme. Kansaa oli torilla runsain mitoin sateisesta ja tuulisesta säästä huolimatta ja piparit tekivät hienosti kaupansa. Myyntituotoilla hankimme paikallisen markkinan lahjakortteja, jotka lahjoitimme sosiaalitoimen kautta taloudellista tukea tarvitseville ylöjärveläisille lapsiperheille jouluhankintoja varten. Lahjakortin turvin perheiden on mahdollista hankkia vaikkapa kinkku tai muita herkkuja joulupöytään. Ja saattoipa käydä niin, että lahjakortilla perheet hankkivat paketin tai kaksi perheen pienempien iloksi.

JOULUKUUSSA muistimme klubimme omaa kummilasta Sri Lankassa pienellä joulupaketilla. Tuemme myös 13 vuotiaan Senuri - neitosen koulutusta vuosittain ja tämän tuen avulla hän saa koulupuvun, koulutarvikkeita ja ravitsevaa ruokaa.

Teksti ja kuvat: Elina Pusa /LCYlöjärvi/Helmi

Kalastaja Ernesti onkensa kanssa

Helmenkalastajat hommissa

Nenäpäivän viettoa

LC Urjala Linnattaret syyskauden aktiviteeteissa

Syyskauden aktiviteetit alkoivat jo kesällä, nimittäin heinä-elokuun vaihteessa osallistuimme Pentinkulman päiviin, mikä on valtakunnallisestikin huomattava kirjallisuustapahtuma Urjalassa. Kuvassa valmistellaan teatterillan tarjoilua mikä oli ensimmäinen aktiviteettimme tapahtumassa.

Toisena Pentinkulman päivien aktiviteettina hoidimme Kiiman kulman yön tapahtuman väliaikatarjoilun.

Keväällä päätimme neuloa villasukkia, jotka lahjoitettiin syksyllä paikallisille vanhuksille. Myös jotkut yhdistyksen ulkopuoliset henkilöt halusivat osallistua talkoisiin. Muun muassa erään Linnattaren 90-vuotias äiti halusi lahjoittaa neulomansa sukat keräykseen.

Maritta Lammi ja Maija Kyllönen kävivät lahjoittamassa sukat Urjalan vanhainkodin asukkailla 4.11. Sukkalaatikosta löytyi huikea määrä sukkia: yhteensä 59 paria.

Urjalan perinteinen joulunavaus torilla 27.11.

Tuohon Joulunavaukseen LC Urjala Linnattaret on osallistunut jo lähes perinteisesti.

Kaupan oli kuumaa glögiä ja kahvia sekä pipareita. Lisäksi mainostimme tulevaa Joulukonserttiamme Urjalan kirkossa 9.12., jossa on esiintyjänä **Joel Hallikainen**. Myös ohjelmalehtisiä tilaisuuteen oli ennakkomyyntissä. Myynissä oli myös Lionsliiton joulukortteja. Sää oli pimeä ja sateinen, mutta jouluiset valot loivat tunnelmaa iltaan. Väkeä liikkeellä oli ihan mukavasti, vaikka sääolot eivät oikein tilaisuutta suosineet. Partiolaiset tuli-

vat kulkueena kirkolta torille ja joululaulut kaikuivat. Linnattarista paikalla oli talkoissa Tarja Aalto, Maija Kyllönen, Maritta Lammi, Tiina Mettänen, Mirva Rajala ja Helvi Reponen.

Viimevuotisen silmälasikeräyksen innoittamina jatkoimme vielä keräystä edelleen yhteistyössä Urjalan Silmäseman yrittäjän optikko Tuula Mäkelän ja hänen optikkotyttärensä Amandan mitatessa lasien vahvuuksia. Me Linnattaret pesim-

me n.350-400 lasit. Osa odottaa vielä vahvuuksien mittausta ja pakkausta ennen lahjoitusta Sri Lankaan. Viime vuoden talkoilla saimme lähettää sinne n.400 lasit. Kuvassa etualalla Linnatar Jaana Wälläri, hänen takanaan Linnatar Paula Numminen. Hänestä oikealle Amanda Mäkelän puoliso ja vahvuuksia määrittämässä Amanda itse. Oikeassa reunassa Linnatar Helvi Reponen.

Silmäaseman talkoisiin osallistuivat kuvassa olevien lisäksi Linnattaret Marja-Riitta Touru, Mirva Rajala, Virve Lehmus ja Maritta Lammi.

Jo hiukan perinteeksi muodostunut Joululaulutilaisuus pidettiin 29.11. Iltalan (vanhusten tuki-

asuntojen) asukkailla torttukahvituksen ja runonlausunnankin merkeissä heidän omassa kerhohuoneessaan Urjalan kirkonkylällä. Linnatar Marja-Sisko Morri soitti ja laulatti väkeä ja Linnatar Kristiina Laaksonen lausui mukavia runoja mukaansatempaavalla tavalla.

Linnattaret Maija Kyllönen ja Maritta Lammi tarjoilivat glögiä, kahvia, joulutorttuja ja pipareita paikalle saapuneille 14 Iltalan asukkaalle. Laulujen lomassa asukkaat muistelivat menneitä aikoja ja vaihtoivat hiukan kuulumisiakin. Linnattaret toivotettiin tervetulleiksi järjestämään vastaavaa tilaisuutta taas ensivuonnakin.

LC Pirkkala Pirkattaret levittivät hyvää mieltä joulumyyjäisissä

LC Pirkkala/Pirkattarien myyntipöydän takana Kaija Aarni ja Anna Vättö. Kuva: Eeva Leskinen.

Pirkattarien Nalletoritorit sekä Joulupukinkirjeen kirjoituspiste olivat lasten ehdottomat suosikit! Kuva: Eeva Leskinen.

LCPirkkala/Pirkattaret toteutti ensimmäisen palvelu/varainhankinta-aktiviteettinsa 22.11.2015 Pirkkalan joulumyyjäisissä. Pirkattarilla oli myyjäisissä oman myyntipöytänsä lisäksi Nallesairaala sekä Joulupukinkirjeen kirjoituspiste. Myyntipöydällä oli tuotteita aina leivonnaisista ja käsitöistä havukransseihin ja jätkänkynttilöihin, sekä arpajaispalkintona kaksi piparkakkutaloa. Myyjäisissä oli järjestäjän mukaan ennätysmäärä kävijöitä, ja myyntipöydän tuotteet hupenivatkin mukavasti!

Pirkattarien Nallesairaala oli suosittu, maksuton hoitopiste, johon lapset saivat tuoda loukkaantuneita lelu-

jaan hoidettavaksi. Lääkärit hoitivat niin nallet, pöllöt kuin nuketkin joulunvietto-kuntoon! Yhteistyökumppaneina Nallesairaalaassa toimi Dextra ja Leikkien, ja kaikkien kävijöiden kesken arvottiin lahjakortteja Leikkien.fi -myymälään.

Joulupukinkirjeen kirjoituspisteessä kävi yhteensä 50 kirjoittajaa toivottamassa jouluntoivotuksia sekä toivomassa joululahjoja. Liikuttavinta oli varmastikin lapsen toive saada Joulupukilta vaatteita, koulupöytä ja sänky.

Pirkattaret ovat tyytyväisiä tapahtuman suosioon ja kiittävät yhteistyökumppaneita, jotka mahdollistivat jouluisen hyvän mielen levittämisen!

POISNUKKUNEIDEN LIONIEN MUISTOA KUNNIOITTAEN

Aaro Kotiranta

“KERRAN LEIJONA AINA LEIJONA”

LC-Oriveden pitkäaikainen Leijona-veli Aaro Olavi Kotiranta poistui joukostamme 12.10.2014. Hän oli syntynyt Liedossa 6.3.1918. Lions Club Oriveden jäseneksi Aaro kutsuttiin 7.11.1960, joten hän ehti tehdä tärkeää työtä peräti 54 vuoden ajan.

Aaro oli tunnollinen ja pidetty veli klubissamme. Hän oli sadan prosentin kokouksissa kävijä ja hänen tunnuslauseensa oli: “Kerran leijona, aina leijona”. Tätä tunnusta Aaro tinkimättä kantoi koko leijonauransa ajan. Klubin presidentti Aaro oli vuosina 1972-1973.

Veli Aaro oli Melvin Jones -jäsen ja Aarne-ritariksi hänet lyötiin 5.3.2009, 91-vuo-

tiaana. Mittavan työuransa ja eläkkeelle jääntinsä jälkeen 1946 perustamansa Mikmall yrityksen pyörittämisestä hänet palkittiin Keskuskaupakamarin kultaisella elämäntyömerkillä vuonna 2008. Omaa yritystään hän pyöritti vuoteen 2009.

Isänmaan ja Leijonien puolesta Aaro oli aktiivisesti mukana järjestämässä seppelienlaskuja sankarihaudoille. Oriveden kummi klubia Lc-Längelmäkeä hän oli perustamassa vuonna 1975.

Veli Aaro oli korkeasta iästään huolimatta aina ensimmäisten joukossa, kun oli kysymys aktiviteeteistä, retkistä, juhlista tai saunaillousta. Klubimme jäi kaipaamaan meidän kaikkien leijonien leijonaa. Ohjenuoraksi meille kaikille leijonille sopisi tuo Aaron motto: Kerran leijona aina leijona.

Kari Eskola

LC-Oriveden jäsen Kari Eskola menehtyi pitkäaikaisen sairauden uuvuttamana 14.5.2015. Hän oli syntynyt 22.12.1956 Orivedellä.

Kari kutsuttiin klubiin v.1995. Lions toimintaan hän osallistui esimerkiksi, hoitaen kaikki klubivirat määrätietoisesti toimien presidenttinä kaudella 2005-2006.

Klubin järjestämisessä tilaisuuksissa, oli ne siten juhla tai talkoita, Kari oli lady Elisan kanssa aina mukana.

Työuransa Kari teki isänsä jalanjälkiä seuraten autoilijana, viimeiset vuodet kuljetusliike

Kari Eskola Oy:n toimitusjohtajana. Työtehtäviään hän hoiti vielä sairasvuoteeltaankin, niin kauan kun voimia riitti.

Lions toiminnan lisäksi Karin harrastuksiin kuului muutakin järjestötoimintaa mm. Oriveden Seudun kuorma-autoilijat ry:n pitkäaikainen puheenjohtajuus, sekä joka syksyinen hirvijahatti, Sonsarin metsästäjät ry:n porukassa.

Lions veljien lisäksi häntä jäivät kaipaamaan puoliso Elisa sekä lapset: Tiia, Niina ja Miikka perheineen. Sekä muut sukulaiset ja suuri ystävien joukko.

**ARS
-säätiön
ADRESSIT**

**oikea
tapa
muistaa**

STEPHEN SONDHEIM – HUGH WHEELER – JUICE LESKINEN

Valloittava
(A LITTLE NIGHT MUSIC)

DESIRÉE

Pieni yösoitto
MUSIKAALI • SUURI NÄYTTÄMÖ

“Nautinnollista teatteriviihdettä alkusoitosta aplodeihin: Hyvät näyttelijät, hienot kohtaukset, upea puvustus ja kaunis musiikki. Erinomaisesti toimivat lavasteet, koko näyttämö hallussa. Hyvä ohjaus.”
– Suosittelevat teatterin suurkuluttajat
Piirikuvernööri ja Piirisihteeri

Lippumyymälä (03) 2178 222, Liput 45/43/40 €.
Lippupiste 0600 900 900 (1,98 €/min + pvm.)

TAMPEREEN TYÖVÄEN TEATTERI ttt-teatteri.fi

Takojuankatu 1 C B6
33540 Tampere
www.kv-isannointi.net

FORD MOTOR COMPANY YLPEÄNÄ ESITTÄÄ

*Suomen pohjoisin FordStore myymälä.
Ford Mustangit ja Ford Vignalet meiltä Levorannasta.*

*FordStore avajaiset la 9. 1. 2016 klo 10-15, su 10. 1. klo 11-15
Levoranta-tanssit la klo 18-23
Tomi Markkola & Fernet, tervetuloa!*

FordStore
Levorannan Autoliike Oy

www.levoranta.fi/ford

Kauppakaari 10
38200 Sastamala
Ark. 10-18.30, la 10-15
03-512 7710